

Téměř v celém úseku mezi Sudoměřicemi a Voticemi se postavila nová trať

REGION Na železniční trať mezi Sudoměřicemi a Voticemi, nacházejícími se na pomezí Jihočeského a Středočeského kraje, se v pátek 1. července vrátily vlaky. Do konce srpna se po její nové přeložce má jezdit po jedné koleji, plnohodnotný dvoukolejný provoz začne na počátku září letošního roku. Projekt modernizace trati, která je součástí

čtvrtého železničního koridoru z Českých Budějovic do Prahy, tak míří do finále...

„Cílem jedné z nejvýznamnějších současných investic do železniční infrastruktury bylo především zvýšit rychlost, plynulost, komfort a bezpečnost dopravy. Jedná se o výjimečnou stavbu nejen svým rozsahem, ale také technickou náročností. Díky přibližně

20 kilometrů dlouhé nové trati se zase o něco zkrátí cesta vlakem z Prahy do jižních Čech,“ informoval generální ředitel Správy železnic Jiří Svoboda. Upozornil tak na skutečnost, že se téměř v celém úseku mezi Sudoměřicemi a Voticemi postavila nová trať, která je přibližně o dva kilometry kratší než stávající trasa. Rychlost

Pokračování na straně 4

Standardní školní rok v nestandardní době

SEDLČANY Odbor školství a památkové péče Městského úřadu Sedlčany podal prostřednictvím jeho vedoucí Dany Čížkové radě města souhrnné informace ke školnímu roku 2021/2022.

Téměř dva tisíce žáků

Ve zprávě zaznělo, stejně jako v předcházejícím roce, že odbor vykonával státní správu v přenesené působnosti pro obec s rozšířenou působností Sedlčany pro 21 právnických subjektů - příspěvkových organizací. Celkový počet v ZŠ v běžných třídách dosáhl v uplynulém školním roce 1935 žáků, z toho se jich na 1. stupni vzdělávalo 1114. Se speciálními vzdělávacími potřebami z důvodu zdravotního postižení nebo odlišných kulturních a životních podmínek eviduje odbor celkem 138 žáků, v zahraniční škole nebo individuálně se vzdě-

lávalo ve sledovaném období 66 dětí.

Dalším vzdělávacími subjekty jsou dvě základní umělecké školy. V ZUŠ Sedlčany bylo zapsáno celkem 567 žáků a tři studující dospělí, v Sedlci-Prčici na některý z oborů jich docházelo 337. Obory jsou v obou školách shodné - taneční, výtvarný, literární dramatický, hudební s výukou individuální a hudební s výukou kolektivní.

Mateřské školy, kluby, družiny

Další údaje ve zprávě si všimají mateřských škol, kdy tři jsou vedeny jako samostatné příspěvkové organizace a jedenáct jich je sloučených se základními školami. Celkový počet dětí v těchto zařízeních dosáhl čísla 749. Školní družiny navštěvovalo celkem 761 dětí, většinou prvního vzdělávacího stupně. Ve školních klubech jich celkem pracovalo 360. V obci s rozší-

řenou působností jsou tři školní jídelny vedeny jako samostatné příspěvkové organizace a šestnáct jich je sloučených. Celkový počet strážníků v obou typech

Pokračování na straně 7

Stoletá paní Emílie má ráda sladké, ale nejvíc si pochutná na chlebu s domácím sádlem

Na snímku je s paní Houdkovou dcera a další příbuzní, kteří žijí dlouhodobě v Německu.

SEDLČANY „Narozeniny jsou v životě člověka jistě výjimečným a jedinečným okamžikem,“ začíná osobní dopis Mariana Jurečky, ministra práce a sociálních věcí ke stým narozeninám Emílie Houdkové. „Život prožíváme šťastně a plně,

pokud jsme obklopeni dobrými laskavými lidmi a pokud dokážeme ocenit to dobré, co nás v životě potkává,“ pokračuje... Předal jej v pátek 15. července v sedlčanském domově seniorů Josef Kuchyňka,

Pokračování na straně 11

ČESKOMORAVSKÝ BETON
HEIDELBERG CEMENT Group

BETONÁRNA
ČERVENÝ HRÁDEK
PRODEJ BETONU A KAMENIVA
725 635 401
www.transportbeton.cz

Mediterra pronajme operační sály

SEDLČANY Radní vyslovili souhlas s žádostí společnosti Mediterra, provozující sedlčanskou nemocnici, která je seznámila s úmyslem pronajmout operační sály. Tyto prostory budou využity pro společnost s ručením omezeným Gynekologie Sedlčany, kterou zastupuje Jan Rapsa, lékař s bohatými zkušenostmi jak z oboru gynekologie, tak i porodnictví. Dosud má zázemí na adrese v Zahradní ulici. „V objektu

Pokračování na straně 2

Městská policie stále řeší obsazenost

SEDLČANY U Městské policie v Sedlčanech pracuje v nepřetržitém provozu celkem devět strážníků. Jejich velitel Petr Krch však upozornil, že v současné době stále

řeší personální otázky.

Jejich kolegyně, která je zařazena v pracovní pozici strážník – pochůzkář, odchází na mateřskou dovolenou, a tak za ni bude nutné sehnat náhradu.

„Je složité obsadit služby ve dvousměnných hlídkách z důvodu pracovní neschopnosti, vybírání dovolených, absolvování povinného výcviku či školení,“ poznamenal Krch. **-mb-**

Vodu z hydrantu čerpají i nepovolání

SEDLČANY Pro zvýšení požární bezpečnosti zřídilo město Sedlčany sedm nadzemních hydrantů. Nacházejí se na Komenského náměstí proti restauraci Na Vyšehradě, na náměstí TGM před prodejnou Lima, v Havlíčkově ulici před domem čp. 879 až 880, ve Zberazské ulici, Na Potůčku u dětského hřiště, na Novoměstském náměstí a před budovou dobrovolných hasičů.

Právě hydrant u hasičárny přitahuje pozornost koumáků, kteří odtud neoprávněně získávají vodu.

Nejde prý o ojedinělý případ. Na krádež vody upozornil Milan Šerák, velitel jednotky Hasičského sboru města Sedlčany. Nenechavci, kteří načerno plní vodu do cisterny, navíc zaparkují před stanicí na místě, kde je zakázán stání z důvodu možného rychlého výjezdu hasičské techniky. „Jde o pitnou vodu z městského vodovodního řádu a nikdo jiný než hasiči nedostali k jejímu čerpání souhlas,“ uvedl místostarosta Sedlčan Zdeněk Šimeček.

Marie Břeňová

Jeden z hydrantů je umístěn na Komenského náměstí.

V červnu bylo hodně srážek

SVATÝ JAN Letos bylo v neděli 19. června nejtepleji za posledních deset let (35,3°C). Nejnižší teplota byla naměřena 8. června (8°C).

Celkově byl červen příjemný a teplý, i když

srážkově nadprůměrný. Napršelo 168,8 mm. To je opravdu hodně, poslední podobně srážkový červen byl zaznamenán v roce 2013 (149,8 mm). Na Mastníku a Sedleckém potoce

byl dokonce vyhlášen první stupeň povodňové aktivity.

Více vám prozradí čerstvá data amatérské meteorologické stanice Miroslava Votruby. **-red-**

Mediterra pronajme operační sály

Dokončení ze strany 1
nemocnice by tento lékař prováděl drobné gynekologické zákroky a pacientky by tak nemusely za těmito výkony cestovat jinam,“

okomentoval stručně toto rozhodnutí sedlčanský starosta Miroslav Hölzel s tím, že smlouva je uzavřena na dobu neurčitou.

Marie Břeňová

Studie pro osadu Roudný zadána

SEDLČANY Rada města schválila nabídku předloženou firmou Jakuba Hornera z Jablonce nad Nisou na vypracování studie pro vybudování kana-

lizace a vodovodního řádu do osady Roudný. Za studii, včetně dané z přidané hodnoty, sedlčanská radnice zaplatí z městského rozpočtu 69 tisíc korun. **-mb-**

Policisté se o prázdninách zaměří na neukázněné řidiče častějšími kontrolami

REGION „Za první pololetí letošního roku řešili policisté na Příbramsku 605 dopravních nehod, což je o dvě méně než za stejné období předchozího roku. Na příbramských silnicích zemřel jeden člověk, vážně zraněno bylo pět lidí a 159 osob utrpělo poranění lehkého charakteru,“ rekapituluje stručně nehodovost na Příbramsku v tomto období Monika Schindlová za územní odbor Policie ČR. Připomíná, že k té nejvážnější dopravní nehodě, která si vyžádala jeden zmařený lidský život, došlo 16. května v Dublovicích, kde v nočních hodinách narazil 69letý motorista do pracovního stoje, který stál ve vyfrezovaném úseku vozovky.

Schindlová uvádí, že 25 motoristů má na kontě nehody, kdy řídili pod vlivem alkoholu. Alarmující je také 162 karambolů, k nimž došlo na komunikaci při

střetu se zvěří. „Nejčastější příčinou dopravních nehod byl však nesprávný způsob jízdy a poté nepřiměřená rychlost,“ dodává.

Policejní komisařka Schindlová apeluje na dodržování předpisů za volantem, za řidičky motocyklu nebo kol a také na odpovědné chování chodců. Říká, že policisté se budou snažit ovlivnit neukázněnost účastníků silničního provozu častějšími dopravními kontrolami. Vyšší dohled na silnicích v době letních prázdnin, obzvláště na místech s vyšším dopravním zatížením, je podle jejího vyjádření na místě.

Schindlová doplňuje, že za prvních šest měsíců letošního roku byly policisty uloženy na Příbramsku pokuty v celkové výši téměř 35 tisíc korun a způsobená škoda na vozidlech dosáhla 7,47 milionů korun.

Marie Břeňová

Červen											
		2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
meteoro- logické dny	horké – teplota max. rovná nebo vyšší 30 st. C	4	4	4	3	6	2	14		5	
	letní – teplota max. rovná nebo vyšší 25 st. C	11	6	10	9	20	18	27	4	17	16
	chladné – teplota max. nižší jak 10 st. C	1									
teplota v st. C	nejnižší v měsíci	4,2	4,4	6,2	8,0	7,7	8,5	7,9	4,8	3,3	8,0
	dne	1.	2.	25.	8.	5.	26.	9.	1.	1.	15.
	nejvyšší v měsíci	34,7	32,6	34,0	33,0	34,5	31,4	37,4	29,9	32,2	35,3
	dne	18.	9.	13.	25.	22.	21.	30.	28.	20.	19.
	měsíční průměr	16,69	17,23	17,53	18,44	20,53	19,04	23,23	16,96	19,83	19,82
srážky v mm	za měsíc	149,8	26,9	57,4	83,5	88,9	44,2	33,1	98,8	89,7	168,8
	nejvyšší v měsíci	56,4	6,6	10,4	23,3	64,6	13,9	8,8	23,7	38,5	41,1
	dne	2.	17.	8.	2.	29.	13.	20.	8.	24.	24.
	úhrn od počátku roku	377,5	230,8	175,6	242,5	234,4	173,9	179,8	283,7	279,0	304,9
	deštivé dny v měsíci	13	10	13	16	10	13	7	20	9	16
vítr v m/s	nejvyšší náraz větru v měsíci		11,8	50,1	10,6	14,5	10,6	13,7	5,8	9,1	10,5
	dne		30.	16.	25.	22.	21.	15.	22.	24.	20.

Zájemce o přírodu, myslivost a lesní hospodaření potěší publikace Petra Vondráčka

SEDLČANY Petr Vondráček z Odboru životního prostředí Městského úřadu Sedlčany je autorem nové publikace s názvem Historie lesního hospodářství a práva myslivosti na území města Sedlčany. V rozhovoru nám její hlavní obsah přiblížil.

Je vaše práce určena jen odborníkům nebo potěší i laické čtenáře se zájmem o přírodu?

Snažili jsme se pojmout obsah takovým způsobem, aby v publikaci našli zásadní informace jak lidé, kteří se o obor hluboce zajímají a který je případně živí, tak ti se zájmem o přírodu. Je tedy cílena na obě skupiny.

Jak je rozsáhlá?

Má šedesát stran o velikosti formátu A4, včetně fotografií a tabulkových příloh.

Kolik času přibližně uplynulo od zadání po výsledek?

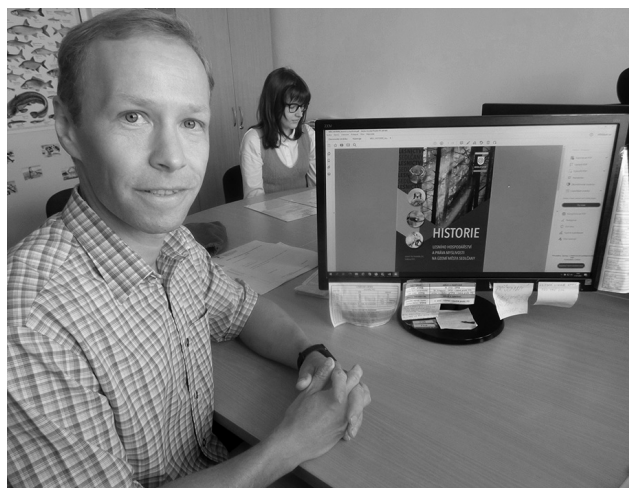
Šlo o dlouhodobější proces zahájený v roce 2020. Postupně docházelo k dalším úpravám a doplňování kapitol. Pohyboval jsem se sice takzvaně „ve známých vodách“ ale s tím, že se mi podařilo některé mé znalosti oprášit a jiné informace zjistit a ověřit – například když šlo o detaily pozemkové reformy a ná-

sledně restitučního zákona.

Jak byste přiblížil publikaci po stránce obsahové?

Obsah publikace tvoří deset kapitol, které jsou dále rozděleny do podkapitol. Zabýváme se obecnou

historického vývoje vzhledem k politické situaci, a to až do dnešních dnů. Další část publikace je věnována výkonu práva myslivosti. V řešeném území, kterým je město Sedlčany, je uznána jedna honitba Sedlčany.

Petr Vondráček ukazuje na svém počítači úvodní stránku publikace, která je zájemcům k dispozici na náměstí v Turistickém informačním centru Sedlčany v tištěné podobě.

charakteristikou území, dále ji popisujeme z pohledu geografického, geologického a pedologického. V krátkosti jsou uvedeny i klimatické podmínky území města Sedlčany. V části o lesním hospodářství se zaměřujeme jak na přírodní charakteristiky všech lesů, tak na lesy v majetku města. Další kapitola věnuje se k lesnímu hospodaření se zabývá genezí vlastnických vztahů – zachycuje průběh

Snažili jsme se v rámci možnosti podat o ní základní informace, například jak se v této honitbě hospodáří, jaká zvěř se zde vyskytuje. V dalších stránkách se věnujeme související problematice zemědělství, vodního hospodářství i ochrany přírody. Následující kapitoly přináší zamyšlení nad doporučeními, která by přispěla k tomu, aby se životní prostředí na Sedlčansku mohlo zlepšovat a aby se

obyvatelům v hezčím prostředí zdravých lesů i okolní přírodě lépe žilo a lépe relaxovalo...

Můžete „sáhnout“ pro lepší představu pro nějaké historické změny ve výkonu práva myslivosti?

Pohled do historie upozorňuje mimo jiné na výrazné změny, které v myslivosti přinesly události v letech 1848 až 1849. Císař Ferdinand I. výnosem ze 7. září 1848 zrušil poddanství, a tím došlo mimo jiné ke zrušení honebních robot. Jeho synovec císař František I. vydal 7. března roku 1848 říšský zákon o myslivosti – Císařský patent, kterým delegoval právo lovu na vlastníky půdy. Zaniká tedy výsadní právo lovu – dominikální. Byla zde poprvé stanovena minimální výměra honitby na 200 dolnorakouských jiter, což je pro představu 115,09 ha. Právo lovu tedy náleželo vlastníkům souvislých pozemků o celkové rozloze 115 hektarů a výše. Naproti tomu drobní vlastníci pozemků v katastru jedné obce byli sdruženi do takzvaných obecních honiteb a právo lovu měla příslušná obec, jež mohla honitbu pronajmout nebo vykonávat myslivost prostřednictvím k tomu naja-

tých obecních myslivců. V publikaci jsou zachyceny i novodobé změny zákonů, včetně roku 2004, který je vstupem České republiky do Evropské unie, kdy se změny z toho vyplývající promítly i do odvětví myslivosti.

Zmínil byste ještě nějaký druh evropsky významného živočicha, který se zde vyskytuje a je vázán na zdravé prostředí?

Při procházce podél vodního toku Mastník například lze při troše štěstí vidět ledňáčka říčního nebo známky pobytu bobra evropského.

Hovoříte v množném čísle, znamená to, že s vámi spolupracoval na vydání ještě někdo další?

Samozřejmě jsem obsah konzultoval s našim vedením – tajemníkem městského úřadu Vojtěchem Hlaváčkem.

Kde je možné publikaci Historie lesního hospodářství a práva myslivosti na území města Sedlčany v současné době zakoupit?

Lze ji získat v Turistickém informačním centru Sedlčany. Rada města Sedlčany stanovila její cenu na sto korun.

Marie Břeňová

Zabezpečovací zařízení, kamerové systémy, přístupové systémy. E-mail: info@nes.cz, tel.: 603 504 097

ČERNÁ KRONIKA

ZRÚBEK Policejní hlídka zastavila dne 1. července v nočních hodinách u odpočívadla řidiče nákladního automobilu. Provedená dechová zkouška u něj vykazovala požití alkoholu před jízdou, na displeji přístroje se objevila hodnota 2,35 promile. O čtyři dny později projížděl přes Sedlčany další motorista pod vlivem alkoholu. Ten měl v dechu 0,31 promile. Další jízda byla oběma mužům zakázána. První z řidičů se svým jednáním dopustil trestného činu, ohrožení pod vlivem návykové látky.

DUBLOVICE Na silnici I/18 v katastru obce havaroval dne 2. července ve večerních hodinách 21letý řidič s nákladním vozidlem. Najel na nebezpečnou krajnici, poté sjel po břehu silničního příkopu, kde narazil do dopravní značky a následně se vůz převrátil na pravý bok. Převrácený šterk se pak vysypal na pole. Spolujezdce utrpěl při nehodě lehké zranění.

KOSOVA HORA Pod vlivem drog usedla za volant dne 9. července 31letá řidička. Policisté ji kontrolovali chvíli před polednem

v obci Kosova Hora. Test byl u ní pozitivní na metamfetamin.

PETROVICKO Šestačtyřicetiletý muž vnikl 11. července do chaty na Petrovicku. Vypil zde sedm lahví vína a odcizil křovinořez. Vzniklá škoda činila 5,5 tisíce korun.

MEZNÉ U obce Mezné vběhla do jízdní dráhy osobním automobilem lesní zvěř. Řidička již nestačila kvůli krátké vzdálenosti zareagovat a přebíhající srnu srazila. Ta byla následně předána členovi mysliveckého spolku. K události došlo dne 12. červen-

ce v ranních hodinách.

LÍCHOVY Dne 14. července nedodržel 18letý motorista bezpečnou vzdálenost za osobním vozidlem a narazil do něj. Nehoda se stala v odpoledních hodinách v katastru obce Líchovy. Spolujezdce z poškozeného vozu byla s lehkým zraněním přepravena do nemocnice k ošetření.

KAMÝK NAD VLTAVOU Policejní hlídka zastavila u Kamýku nad Vltavou dne 16. července kolem čtvrté hodiny ranní 44letého řidiče. Provedená dechová zkouška u něj vykazovala téměř

dvě promile alkoholu. Motoristovi byl zadržen řidičský průkaz a bude se zpovídat z přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky.

HŘÍMĚŽDICE V katastru obce Hříměždice došlo dne 16. července ve večerních hodinách k dopravní nehodě motocyklu. Čtyřiatřicetiletý motorkář po projetí zatáčky dostal smyk, poté sjel v protisměru do příkopu a následně spadl na zem. Zraněného muže převzela sanitka do nemocnice.

Informace v této rubrice pocházejí ze zveřejněných PČR Příbram

Téměř v celém úseku mezi Sudoměřicemi a Voticemi se postavila nová trať

Dokončení ze strany 1
vlaků se postupně zvýší až na 200 kilometrů za hodinu. „Už od poloviny prosince, kdy začne platit nový jízdní řád, se zkrátí jízdní doba expresů mezi Prahou a Tábořem na 59 minut. Další úsporu času totiž přinese zprovoznění modernizovaného úseku mezi Soběslaví a Doubím, na který první vlaky vyjedou v září,“ doplnil informaci, která potěší příznivce jízdy po kolejích.

Jednou ze zajímavostí

této stavby je, že v hlubokém údolí mezi Ješeticemi a Heřmaničkami vybudovali stavbaři celkem čtyři mostní estakády v délce 244, 180, 175 a 80 metrů. Mezi nimi leží zastávka Heřmaničky. Stavba končí před železniční stanicí Votice, kde navazuje na již dříve dokončenou modernizaci trati Votice – Benešov u Prahy.

Modernizace jednoho z posledních úzkých hrdel čtvrtého tranzitního železničního korido-

ru začala v květnu 2018. Definitivně hotovo má být v příštím roce. Celkové náklady se vyšplhají na 6,7 miliardy korun. Projekt je spolufinancován Evropskou unií z Fondu soudržnosti v rámci Operačního programu Doprava. Příspěvek EU může dosáhnout až 3,9 miliardy korun. Národní financování zajišťuje Státní fond dopravní infrastruktury. Zhotovitelem prací je firma OHLA ŽS.

Marie Břeňová

Protipovodňová komise se nesešla

SEDLČANY Zatímco některá česká města a obce potrápily v třetí dekádě června přívalové deště, podle vyjádření sedlcanského starosty Miroslava Hölzela žádné větší školy v Sedlčanech a okolí nenapáchaly. „Pouze ze středy 29. na čtvrtek 30. června v ranních hodinách byl vyhlášen

na Mastníku a na Sedleckém potoce první stupeň povodňové aktivity, což je fáze bdělosti, ale bylo to již ve chvíli, kdy dešť ustával a voda začala opadávat. Protipovodňovou komisi proto nebylo potřeba aktivovat, ale byli jsme se členy průběžně v kontaktu,“ sdělil.

-mb-

Knižní dary pro knihovnu

SEDLČANY Rada města schválila v červnu přijetí daru v prvním pololetí letošního roku pro Městskou knihovnu v Sedlčanech v hodnotě převyšující 48 tisíc korun. „Dar představu-

je celkem 206 knihovních svazků, které jsou zařazeny do výpůjčního fondu. Výtisky knihovně věnovala různá nakladatelství a autoři knih,“ sdělil sedlcanský starosta Miroslav Hölzel.

-mb-

Křídla – důstojné odcházení

SEDLČANY Nabízíme vám nahlédnutí do stejnojmenného domácího hospicu, do jeho vzácných služeb, stejně jako do jeho potřeb.

Není to tak dlouho, kdy přítomnost otců při porodu byla novinkou. Příležitost být u zrodu nového života je stejně jedinečná jako příležitost být u odchodu našeho blízkého. Pro poslední dny člověka je důležité, aby mohl být vážen a milujcně opatrován. Respekt pro jedinečnost každého člověka i jeho potřeby, vytvoření bezpečného prostředí pro tuto fázi života jsou důležité aspekty péče a byly to i důvody k založení domácího hospicu v Sedlčanech.

Pokud nemusí být odcházející v nemocnici a pro pečující je možné, aby se mu věnovali celý den doma, mají všichni k dispozici odbornou pomoc, podporu a péči lékařů, psychologů, zdravotních sester a podle přání nemocného i péči duchovní. Tyto služby se týkají i blízkých truchlících a pozůstalých.

Za čtyři roky existence Křidel jsme už vzali na vědomí jeho existenci, která přes poskytované dotace vyžaduje podporu místních. Účast

na benefičních koncertech i aukcích, Fešárně i Běhu pro křídla je povzbuzující a nutnou podporou. Stejně tak jako podpora firemní,

dačních fondů Výbor dobré vůle Olgy Havlové a Umění doprovázet, mohl hospic nakoupit nejdůležitější vybavení a zřídit půjčovnu kompen-

kové přístroje, polohovací lůžka, chodítka, pojízdné stolky a další. Stejně jako částečné úvazky dvou externích lékařek, čtyř zdra-

dne tři pacienty v okruhu do 30 km od Sedlčan.

Pro rozšiřující se služby potřebují Křídla pořídit v současné době ještě jedno osobní auto. Pracovnice se rozhodly využít letního období a našich vlastních pohybových aktivit a u nadace společnosti ČEZ založili projekt Nový vůz pro mobilní hospic, Český Těšín. Tam je totiž sídlo zakladatele našeho sedlcanského hospicu. Projekt můžete podpořit pomocí aplikace, která je ke stažení na stránkách ČEZ, a svými zdravými aktivitami tak sbírat navíc body pro prospěšnou věc po dobu jednoho měsíce.

<https://pomahejpohybem.cz/>

Donedávna jsme ze své pozornosti spíše vytěšňovali fázi života, ke které spějeme všichni. Přitom je známo, že vyspělost každé společnosti se vždy v historii poznala a i v současnosti pozná podle péče o ty nejpotřebnější. Proto dárcovství všeho druhu pro péči Křidel o odcházející je prostorem pro osobní či firemní příspěvek k sociálnímu prospívání naší společnosti. V takové společnosti si jistě přeje každý žít.

Iva Fišerová

Běh pro křídla 2021. Zleva: Šárka Hrazánková, Hana Zamrazilová, Petra Smolková, Pavlína Oubrechtová, Ludmila Hegerová, Daniela Bendová, Helena (Liduška) Lukášová, Jaroslava Tůmová

církevní, obecní, městská, krajská i soukromá a nadační, která doslova zajišťuje možnost poskytovat služby domácího hospicu. Zejména díky pravidelné podpoře na-

začních pomůcek. Všechny dary jsou Křídly přijímány s vděčností.

Z prostředků jsou hrazeny pomůcky pro ošetřované, jsou to například kyslí-

vatních sester, jedné sociální pracovnice a jedné administrativní síly. Do režie pak patří například pohonné hmoty. Zdravotní sestry navštíví za dopole-

- Koupím les nebo pole jakékoliv výměry. Tel.: 730 529 545. 150/22
- Prodám levně Ford Focus. Tel.: 723 191 900. 151/22
- Prodám kompletní zimní kola na Fabii, rozměr 185/60 R14; 4 ks, cena dohodou. Tel.: 720 332 576. 152/22
- Koupím československé dukáty a jiné zlaté mince. Tel.: 778 080 060. 153/22

Prodám palivové dřevo měkké 900 Kč/prms a tvrdé 1 300 Kč/prms nařezané a naštipané. Dovoz zdarma. Tel.: 730 529 545

- Hledám bydlení v rodinném domě za výpomoc, údržbu domu, zahrady atd. Tel.: 602 809 970. 154/22

Rádková inzerce: 15 Kč/řádek

PLOŠNÁ INZERCE od 14 Kč vč. DPH/cm²

Tel.: 774 414 225, E-mail: reklama@sedlcansky-kraj.cz

Gymnázium a SOŠ ekonomická

Sedlčany, Nádražní 90, příspěvková organizace přijme do pracovního poměru zaměstnance na pozici

ŠKOLNÍKA

s nástupem od 1. září 2022

Perspektiva smlouvy na dobu neurčitou

Nabídky zasílejte na e-mail: goa@goasedlcany.cz

Kominictví Tuháček

tel.: 777 811 898

kominictvi.tuhacek@seznam.cz

- čištění ○ frézování
- vložkování
- revizní zprávy ○ sanace
- stavby a opravy komínů
- zajišťování revize

Společnost Forest-Fish, spol. s r. o.

se sídlem Vrchotice 5, Sedlec-Prčice

přijme do stálého pracovního poměru

pracovníka pro rybářskou a drobnou zemědělskou výrobu

Řidičské oprávnění na traktor je podmínkou

Seriózní přístup je žádoucí

Veškeré informace na tel. čísle 602 666 994

SDH Prosenická Lhota pořádá 24. ročník

LHOTECKÉHO PĚTIBOJE

soutěže dvojic v netradičních disciplínách

Prosenická Lhota – 30. července od 13 hodin

Od 20 hodin zábava s kapelou

Franták Rock

PJ

PLOŠINY-KONTEJNERY.CZ

- >> PRONÁJEM MONTÁŽNÍCH PLOŠIN 16 M A 27 M
- >> PRONÁJEM SUŤOVÝCH KONTEJNERŮ
- >> OPRAVY NADSTŘEŠNÍCH ČÁSTÍ KOMÍNŮ
- >> RIZIKOVÉ KÁCENÍ STROMŮ
- >> PRÁCE VE VÝŠKÁCH
- >> ZEMNÍ PRÁCE TRAKTORBAGREM

PETR JÜNGLING

777 177 279

PETR.JUNGLING@GMAIL.COM
PETROVICE 158

>> PETROVICE >> SEDLČANY >> PŘÍBRAM >> KR. HORA >> MILEVSKO >> VOTICE >>

Středočeský kraj

Srdečně Vás zveme

NA INDIÁNSKÝ DEN

Dne: 24. 7. 2022

od: 10:00 do: 16:00

program: malování na obličej
střelba z luku
odlévání stop
výroba čelenek
navlékání korálků
a další....

Komentované prohlídky
Stanice pro zraněné živočichy
budou tento den probíhat dle
návštěvní doby. Na konci akce
si každé dítě odveze malý
dáreček.

Dětské vstupné: 80 Kč

MFC Invest 1. s.r.o.

hledá na HPP pro pracoviště v Sedlčanech
zodpovědné a spolehlivé zaměstnance:

- SKLADNÍK EXPEDIENT
- ŘIDIČ DODÁVKOVÉHO VOZU
NA ROZVOZ DRŮBEŽÍHO MASA
(možnost i sk. B)
- DĚLNÍK NA ZPRACOVÁNÍ
A BALENÍ DRŮBEŽÍHO MASA
- OBSLUHA ŠKUBACÍHO STROJE
(možno i brigáda)

Nástup možný ihned

Tel.: 734 428 696

Přibývá pozitivně testovaných i opatření proti šíření

REGION Podle původního plánu bychom se již sledováním výskytu koronaviru v našem regionu přestali zabývat. Ještě nedávno se to zdálo zbytečné. Opak je ale pravdou. Počty pozitivně testovaných opět narůstají. Celkové regionální číslo narostlo za poslední tři týdny naší redakční dovolené o 74 procenta. K nárůstu došlo ve třináctce obcí, ve čtrnácti je stejný stav, jako tomu bylo 26. června. Nižší počet než na konci června je v polovině července pouze v Osečanech a Svatém Janu.

Data za obce s rozšířenou působností porovnáujeme mezi pátky 24. června a 15. července. Počet pozitivních na Příbramsku narostl z 36 na 103. Z toho téměř polovina je ve věkové kategorii nad 65 let. Tři nemocní leží v nemocnici. Na Sedlčansku bylo na konci června 17 pozitivně testovaných, nyní jich bylo 35. Nad 65 let bylo 19 nakažených seniorů. V nemocnici byl jeden covidový pacient. Obec s rozšířenou působností Votice měla poslední červnový pátek dva pozitivní výsledky testů, nyní jsou čtyři. Nikdo z nich není v seniorské věkové kategorii a nikdo nepotřebuje nemocniční péči.

Nemocnice Příbram byla první v republice, která v aktuální situaci zavedla na základě doporučení Krajské hygienické stanice Středočeského kraje nutnost používání respirátoru nebo nanoroušky po dobu návštěv. Stalo se tak v úterý 12. července. Návštěvy jsou zcela zakázány osobám s příznaky respiračního onemocnění.

V souvislosti s opětovným nárůstem výskytu koronaviru je také od pondělí 18. července možné očkování druhou posilující dávkou pro všechny nad 18 let. Ministerstvo jej doporučuje osobám nad 60 let a mladším rizikovým pacientům. Očkovacími místy našeho regionu jsou Oblastní nemocnice Příbram, areál Zdobor, kde je možné očkování vždy ve čtvrtky mezi 13. a 15. hodinou, a Nemocnice Sedlčany, kde je možné přeočkování na plicní ambulanci vždy v úterý od 8 do 12 hodin.

-oth-

	3. 4.	10. 4.	17. 4.	24. 4.	1. 5.	8. 5.	15. 5.	22. 5.	29. 5.	6. 6.	12. 6.	19. 6.	26. 6.	17. 7.
OBECE														
Dublovce	4	8	5	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Hříměždice	2	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Jesenice	0	1	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
Kamýk nad Vltavou	5	11	8	9	12	4	3	2	2	2	2	2	1	1
Klučnice	3	1	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	2
Kňovice	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Kosova Hora	3	3	5	0	2	1	0	0	0	0	1	0	0	3
Krásná Hora n. Vlt.	12	10	6	3	3	3	2	2	1	1	2	1	1	2
Křečovice	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Křepence	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Milešov	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
Nalžovice	3	2	3	2	2	1	1	1	1	1	1	1	1	2
Nedrahovice	2	2	4	4	1	2	1	1	1	1	1	1	1	1
Nechvalice	4	3	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Osečany	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0
Petrovice	4	4	1	4	3	2	1	1	1	1	1	1	1	3
Počepice	5	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Prosenická Lhota	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Příčovy	1	2	3	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Radič	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Sedlčany	46	54	22	21	19	7	9	6	6	6	6	8	9	10
Sedlec-Prčice	21	14	6	6	6	4	2	2	2	3	3	3	4	6
Solenice	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
Svatý Jan	2	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
Štětkovice	3	3	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
Vojkov	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Vrchotovy Janovice	6	5	2	1	2	0	0	0	0	0	0	1	0	1
Vysoký Chlumeč	4	1	2	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1
Zduchovice	3	3	5	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Celkem	140	132	80	61	54	28	23	17	17	17	19	21	23	40

Slavnostní zakončení celoročního ornitologického projektu

POČEPICE Začátkem tohoto již končícího školního roku jsme uveřejnili článek Škola pod čapími křídly, v němž jsme informovali o záměru zpestřit žákům výuku ornitologickým projektem. Projekt úspěšně probíhal během celého roku, využili jsme polohu školy v krásném venkovském prostředí a vyraželi podle plánu s nulovými náklady za pozorování do okolí. Cílem bylo celoroční sledování a poznávání ptactva v Počepicích a okolí. Děti poznávaly aktuálně se vyskytující ptačí druhy se střídáním ročních období a monitorovaly jejich životní zvyklosti. Chtěli jsme dětem ukázat, že opěření jsou důležitou součástí životního prostředí a uvědomit si důležitost ochrany a zachování zdrojů do budoucna.

Součástí projektu byly kromě vycházek i různé tvořivé činnosti. Začátkem zimy jsme vyrobili několik krmítek a ptačích pochoutek, abychom mohli ptáčky pozorovat z bezprostřední blízkosti. V lednu jsme se účastnili Ptačí hodinky – sčítání ptáků na krmítku. Tuto akci každoročně pořádá Česká ornitologická společnost. Na jaře jsme vyrobili několik budek ve třech rozměrech a rozmístili je v okolí školy. Dvě budky jsme vyrobili se společností Ornita. Většina je v tomto období úspěšně obsazena a slouží svému účelu, z čehož mají děti velkou radost. Sledovali jsme život ptáčků nejen v přírodě, ale i online – například makovské krmítko nebo snůšku a mláďata čápů od jarního obsazení hnízd. Děti se také naučily

v přírodě poznat ptačí hlasy díky aplikaci BirdNet na mobilním telefonu. Na vycházky s námi chodil amatérský ornitolog pan Vladimír Zdeněk, materiály do výuky přímo z ČSO nám dodal ornitolog pan Tomáš Mandys.

Oběma patří náš dík. Velký dík patří také milé herečce Lucii Polišínské, která se při slavnostní prezentaci našeho ornitologického projektu ujala křtu, pokřtila nám naše budky a krmítka do dalšího období a slíbila dětem, že

příští zimu s nimi vyrobí do krmítek nějaké semínkové dobroty. Jelikož projekt byl velmi úspěšný, rozhodli jsme se v něm pokračovat i v dalším školním roce.

**Eva Buriánová
a Mirka Svobodová**

Standardní školní rok v nestandardní době

Dokončení ze strany 1
byl 2879 a 747 dalších osob se v jídelnách pravidelně stravovalo, ať šlo o zaměstnance škol, učitele nebo takzvaně cizí.

Čtyřicet ukrajinských dětí

Vedoucí odboru Čížková podala radě města mimo jiné také tyto informace: „Školní rok 2021/2022 byl opět školním rokem náročným a mimořádným. Šíření nemoci způsobené virem SARS COV 2 se díky proočkovanosti populace zpomalovalo a fungování naší země se i v oblasti školství vrátilo do „běžných kolejí“. Distanční výuka byla zrušena a žáci

se vrátili do školních lavic bez jakýchkoliv omezení, a tak první pololetí školního roku mohlo být standardní. Ve 2. pololetí tomu tak již nebylo. Z důvodu válečného konfliktu na Ukrajině došlo k velkému pohybu ukrajinských občanů, kteří žádají o azyl v naší zemi. Jedná se převážně o ženy a děti, což se projevilo i ve školství. I v našem městě jsme poskytlí prostory pro ubytování azylantů, a přestože se na děti azylantů prozatím nevztahuje povinnost školní docházky a byl jim poskytnut čas na adaptaci na pobyt v novém prostředí, ke dni 21. června 2022 navštěvovalo naše základní školy celkem

40 ukrajinských žáků.“

Dobrá vizitka učitelů

Čížková pochválila učitele, kteří podle jejího hodnocení opět ukázali, že jsou adaptabilní, trpělivi a ochotni pomoci. „Přes jazykové bariéry a další odlišné zvyklosti, například jiné vzdělávací programy, jiné stupnice známkování nebo jiné organizace škol, se snaží ukrajinským žákům pomoci v aktivním zapojení do našeho vzdělávacího systému. Někteří tak dokonce činí nad rámec svých pracovních povinností a pomáhají celým rodinám s komunikací s úřady a dalšími institucemi.“

Marie Břeňová

Prvňáci z obecné školy ve Svatém Janě z roku 1952 zavzpomínali po sedmdesáti letech na svoje začátky v lavicích

HRABŘÍ Zatímco současní školáci se začali připravovat na prázdniny, v hostinci U Šplíchalů v Hrabří se konalo setkání spolužáků, kteří poprvé usedli do školních lavic začátkem padesátých let minulého století ve Svatém Janě. Ačkoliv jim je dnes sedmdesát šest let, scházejí se v posledních letech pravidelně, a na tento sraz, stejně jako na ten minulý, se dokonce dostavila i učitelka, která byla jejich třídní v páté třídě.

„Do obecné školy ve Svatém Janě jsme nastoupili 1. září roku 1952 a odseděli jsme si to tam do 30. června 1957,“ zavzpomínala Jaroslava Hončíková, rozená Kabylová, která má dodnes uschované záznamy ze své školní docházky a proto může upřesnit, odkud její spolužáci byli. „Do první třídy začalo chodit devět dětí z Drážkova, pět z Hrabří, tři ze Skřýšova, dvě ze Svatého Jana a dvě z Plešistě. Byli jsme tehdy dvojtřídkou. V páté třídě nás dostala na starost paní učitelka Milada Wachtlová, provdaná Paprštajnová, které je dnes kolem pětáosmdesáti let. Potom jsme se rozešli do tří škol. Někdo začal jezdit autobusem ze Svatého Jana do Sedlčan,

z Hrabří, Drážkova, Skřýšova, Plešistě a do nižších tříd ještě školáci ze Smrčí, Brziny, ze Samoty a Medné. A kolik bývalých spolužáků se sešlo na dosud posledním srazu v Hrabří? „Bylo nás sedm, čtyři kluci a tři děvčata,“ upřesnila Jaroslava Hončíková a dodala: „Přišla také naše paní učitelka Milada Paprštajnová. Dva naši spolužáci se nemohli zúčastnit ze zdravotních důvodů a jeden se omluvil, protože byl právě na dovolené. Setkání jsme zahájili už v dopoledních hodinách a měli jsme si toho tolik co povídat, že jsme se nemohli rozejít ani v pět hodin odpoledne. Dohodli jsme se, že příští rok se sejdem znovu na stejném místě, pravděpodobně opět v červnu. Všichni na sebe máme kontakty, takže se vždy svoláváme docela snadno. Už jsme se sešli minimálně šestkrát, z toho v posledních letech jsme se vidali každý rok. Pouze v roce 2020 nám náš sraz pokazila epidemie koronaviru.“

Pro bývalé spolužáky z obecné školy ve Svatém Janě je výhodou, že většina z nich to nemá na třídní sraz daleko. Dvě spolužačky žijí v Hrabří, jeden spolužák v Oříkově a jeden sice by-

Prvňáci ze Svatého Jana z roku 1952 se pravidelně scházejí U Šplíchalů v Hrabří.

někdo chodil pěšky do Kamýka nad Vltavou a děti Batovcovy společně s Jirkou Matátkem šly do Krásné Hory.“

Na Svatý Jan chodily v první polovině padesátých let do školy nejenom místní děti, ale i jejich kamarádi

dlí v Praze, ale chalupu má na Zrůbku. Další má chalupu v Drážkově a jeden je přímo Drážkovák. Jenom Jaroslava Hončíková to má poněkud dál, protože bydlí ve Voticích.

David Myslíkovan

Vzdělávací projekt MAP III Sedlčansko pokračuje

PR

Uplynulý školní rok byl pro učitele velmi náročný, sled karantén střídáný vlastním omezením učitelů velmi komplikoval vzdělávání, stejně jako další omezení způsobená pandemií Covid-19. Na jaře, v době pozvolných uvolňování opatření, se řada učitelů setkala s novou, v našem regionu nezvyklou výzvou, výukou žáků s odlišným mateřským jazykem, dětem ukrajinských uprchlíků.

Přesto si řada učitelů i ředitelů našla čas pro spolupráci v pokračujícím projektu regionálního vzdělávání, MAP III Sedlčansko, který navázal v únoru t.r. na projekt MAP II. Především díky jejich práci v pracovních

skupinách může tento téměř dvouletý projekt, tentokrát s omezeným rozpočtem, pokračovat. Učitelé ověřují pomůcky zakoupené z prostředků předchozího projektu, rozvíjejí metody a didaktické postupy vytvářené v MAP II a své zkušenosti sdílejí v rámci pracovních skupin.

V souvislosti s výrazným nástupem digitalizace školství, kdy školy musí revidovat své vzdělávací programy, jsme se i my v MAPu III zaměřili více na podporu digitálních kompetencí. Spojili jsme se s odborníky z Národního pedagogického institutu, se společností Glitr a získali jsme ke spolupráci aktivní pedagogy z oblasti vy-

užití IT ve výuce. Díky spolupráci s neziskovou organizací Učení bez učebnic/dříve Místo pro život, chceme v novém školním roce nabízet pedagogům možnost využití aplikace Glitr pro vzdělávací témata a také rozšířit oblast místně zakotvené učení o venkovní únikové hry. Tato druhá linie zaujala i některé zástupce obcí a regionálních subjektů, kteří se zapojili do pracovní skupiny Digi. Skupina intenzivně pracuje a učitelé se na výsledky její práce mohou těšit již na podzim, kdy bude také představena ředitelům škol na pravidelném setkání.

Radmila Veselá,
manažerka projektu

Realizátorem projektu MAP III Sedlčansko, reg. číslo CZ.02.3.68/0.0/0.0/20_082/0 022874, který potrvá do listopadu 2023 je Místní akční skupina Sedlčansko, o.p.s.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Pro děti je velmi důležité stýkat se s vrstevníky

PETROVICE „Pomoz mi, abych to dokázal sám,“ je idea, kterou se řídí učitelky v mateřské škole spadající pod Základní školu v Petrovích. O školce jsme si povídali s její vedoucí Eliškou Bílkovou a učitelkami Pavlínou Turkovou, Oldřiškou Zuzákovou a Martinou Zemanovou.

Můžete představit vaši školku?

Školka vznikla na základě poptávky rodičů jako alternativa k již stávající státní školce. V září roku 2014 se tak vytvořilo, asi po roční přípravě, odloučené pracoviště soukromé říčanské školky Landie, která v Petrovích fungovala do roku 2019. Po jejím ukončení se obec rozhodla dobře fungující školku zanechat a nejjednodušším řešením byla varianta připojit školku k základní škole, kde sídlila. A tak vznikla Základní škola a mateřská škola Petrovice. Nyní ve školce pracují čtyři učitelky a od září náš pedagogický sbor s věkovým průměrem 38 let rozšíří ještě jedna učitelka a dvě asistentky pedagoga. K dnešnímu dni máme plný stav. Každopádně i tak každého zájemce rády uvítáme, provedeme a v případě uvolnění místa ho kontaktujeme.

Máte třídu Kulíšků a Puštíků. Jak vznikly tyto názvy?

Původně vznikl název Sovičky, ačkoliv to tehdy nemělo žádnou souvislost se znakem školy, která má právě sovu ve svém znaku. Puštíci a Kulíšci vznikli až s vytvořením druhé školkové třídy. Puštíci jako předškoláci, které již brzy pustíme do další etapy života – do školy. Kulíšci jako ti nejmenší, stejně jako nejmenší sova (kulíšek nejmenší). Ve hře byli i Výři, ale to nám při představě oslovování či představování přišlo nevhodné... (smích)

Naučilo vás složitě obdoby covidu něco nového při práci s dětmi?

Určitě, hlavně co se týče digitálních technologií. Ale především nás to utvrdilo v tom, že děti jsou šikovnější a přizpůsobivější, než si my

dospělí kolikrát uvědomujeme. A že pro děti je velmi důležité stýkat se s vrstevníky.

Co můžete případným budoucím dětským zájemcům nabídnout?

Snažíme se dětem nabídnout široké spektrum aktivit, které by je mohly dále rozvíjet. Pořádáme pro děti

Snažíme se, aby rodiče věděli o všem důležitém, co jejich dítě během dne zažilo. Přímá komunikace je to hlavní. Informujeme rodiče ústně při předávání dítěte. Pokud sdělujeme všeobecné informace týkající se dění školky, máme k dispozici nástěnky v šatnách, web a face-

Kulíšků chlapečka, který začíná mluvit a ještě se pořádně neumí vyjádřit. Jiný chlapeček slavil narozeniny a přinesl dětem datlová lízátka. Paní učitelka říkala dětem, aby začaly uklízet hračky, že půjdou popřát oslavenci. A ten malý chlapeček zatukal na paní učitelku.

kurzy bruslení a plavání. O masopustu se naše školka proměnila v rej masek, který zavítal také do naší školy. I čarodějnice jsme si užili. Lítali jsme na vlastnoručně vyrobených košťatech, míchali lektvary, opékali buřty a samozřejmě upálili čarodějnici. Zapojili jsme se také do konání plesu deváté třídy, kdy předškolní děti nacvičily vystoupení v podání akvabel. Po celý rok nás ve školce navštěvovala paní knihovnice z milevské knihovny s programem Knihozrouti. Přibližovala dětem svět knih a vždy na určité téma měla připravený program, který obsahoval nějaké poučení a širokou škálu knih, které si děti mohly prohlédnout.

Spolupráce mateřské školy a zřizovatele je zásadní. Jak vám funguje?

Spolupráce s Obecním úřadem Petrovice je na výborné úrovni. Komunikace se zřizovatelem a jeho podpora patří mezi zásadní věci, díky nimž může školka dobře fungovat. Můžeme jen chválit.

Máte prázdninový provoz?

Ano. Vždy posledních čtrnáct dní v srpnu, kdy přijímáme i děti z jiných školek.

Nedávno jste se loučily s třídou předškoláků. Jste profesionální a slzu zamáčknete, když děti odcházejí, nebo i nějaká ukápně?

Snažíme se být profesionální, ale slza také ukápně, je to přeci lidské. Loučíme se s někým, koho máme rády, s kým jsme trávily mnoho času a máme hodně společných zážitků. Na druhou stranu nás těší, že většina dětí neodchází daleko. Denně je vidáme na chodbách školy, mávají nám, běhají nás pozdravit osobně, otvírají nám dveře do školní jídelny, sdělují nám své úspěchy a novinky. V září se nám dokonce stává, že se o přestávce otevrou dveře a naše bývalé Sovičky se s námi přijdou pozdravit do ranního kruhu.

Jana Motrincová

Pedagogický kolektiv školky má stále úsměv na rtech.

různá divadelní a hudební představení, projektové dny navazující na tradiční české zvyky a svátky, jako je svatý Martin, čert a Mikuláš, masopustní průvod, či čarodějnický rej a další. Také nabízíme všestrannou pohybovou přípravu, kdy k nám dochází paní učitelka ze základní školy zaměřená přímo na tělovýchovu a děti seznamuje s novými tělovýchovnými prvky, hrami, se základy jógy, gymnastiky apod. Každoročně dojíždíme s dětmi do Milevska na bruslení a plavání. Mnohé z nich se během pár lekcí naučí jezdit na bruslích bez opory a plavat bez jakýchkoli pomůcek. V případě zájmu s nimi také jezdíme lyžovat na Monínek. Rodiče své děti mohou přihlásit do kroužku angličtiny a hry na zobcovou flétnu. V příštím roce chceme také nabídnout kroužek logopedických cvičení.

Dobrá komunikace s rodiči je základní cestou ke vzájemné spokojenosti. Jak s nimi spolupracujete?

bookovou skupinu, kde jsou rodiče informováni o podrobnostech. Čas od času vymyslíme akce s rodiči, aby i oni byli součástí školky, poznali její režim, viděli své dítě v kolektivu ostatních dětí a více se poznali i s námi.

Cítíte od rodičů zpětnou vazbu?

Ano, rodiče reagují buď přímo nebo právě na zmíněné facebookové skupině. Moc nás těší, že většinou se jedná o pozitivní zpětnou vazbu poděkování, pochvaly, povzbuzení.

Co je problémem dnešních dětí?

Všeobecně děti v dnešní době mají více problémy s řečí. Proto také chceme dětem a rodičům nabídnout logopedický kroužek, kde mohou rozvíjet svůj jazyček.

Vzpomenete na nějakou historku s dětmi, která vás rozesmála?

Snad každý den se stane nějaká situace, kdy nás děti rozesmějí. Máme ve třídě

telku a říká: „Já taky!“ a paní učitelka: „Ano, taky uklízej.“ A chlapeček zase ťuká a říká: „Ne, já taky!“ a dělal jakože drží lízátko a líže ho. Tak ho paní učitelka ujistila, že také dostane lízátko... Děti jsou kouzelné, umí si poradit v každé situaci. Nebo děti malovaly temperami a po ukončení práce si paní učitelka všimla, že má na oblečení růžový otisk něčí ruky. Ukázala ho dětem a povídá: „Děti, to vypadá úplně jak růže.“ A jedno dítě mělo mile a nevinně povídá: „No, spíš vypadáte jako růžové prase.“ (smích)

Co jste tento školní rok s dětmi zažily?

Jsmo hodně aktivní, co se týče akcí. Zvládli jsme absolvovat pečení svatomartinských rohlíčků, čertovskou nadílku, rozsvícení stromčku, kde děti předvedly nejen čertovský taneček, ale také krásně zazpívaly koledy v doprovodu kytary. Také jsme se zapojili do projevu na vánočním jarmarku. Děti úspěšně absolvovaly

Jaká byla vaše cesta k práci ve školce?

PETROVICE Učitelka petrovické mateřské školky jsme se zeptali, jak si toto zaměstnání vybraly.

Eliška Bílková: Učitelkou jsem chtěla být od malička. Opravování sešitů, vytváření závkových knížek a psaní křidami na desku, kterou jsem vyprosila u tatky v práci, to byly mé každodenní oblíbené činnosti. Po vystudování VŠ, obor 1. stupeň, jsem nastoupila právě do ZŠ Petrovice, kde jsem pracovala až do své první mateřské dovolené. Během ní jsem dostala nabídku pracovat v mateřské škole, kde se mi tak zalíbilo, že jsem zde zůstala až do dnešního dne.

Pavlaína Turková: Prázdniny v dětství jsem prožila na vesnici u babičky, kde děti v té době trávily hodně času venku společnou hrou. Když došlo na hru na školu, okamžitě se ze mě stala učitelka a vymýšlela jsem různé hry pro děti. Dá se říct, že od školního věku jsem měla jasnou představu o svém budoucím povolání. Na každou otázku dospělých: „Čím budeš, až vyrosteš?“ zněla jasná odpověď: „Buď bych chtěla být zdravotní sestra, nebo paní učitelka v MŠ.“ Po škole jsem dlouho pracovala jako učitelka ve speciální třídě ve Vysokém Chlumci a pak jsem dostala nabídku pracovat v mateřské škole v Petrovicích. Od té doby, co pracuji ve školství, uplynulo již 22 let a svého rozhodnutí nelituji.

Martina Zemanová: Vystudovala jsem psychologii a speciální pedagogiku a vždy jsem chtěla pracovat s dětmi. Nejdříve jsem pracovala jako vychovatelka ve školní družině, poté se mi naskytla příležitost zkusit pracovat v mateřské školce. Zde jsem již zůstala a neměnila bych.

Oldřiška Zuzáková: Můj sen, pracovat u dětí, se mi splnil po vystudování střední pedagogické školy. Práce ve školce mě naplňuje radostí, protože děti jsou bezprostřední a mohu s nimi neustále něco vymýšlet a tvořit. Největší odměnou je pro mě dětský smích a spokojené dítě.

Jana Montrincová

Ředitelka knihovny potěšila Ukrajince výletem do Tábora

SEDLČANY Sedlčanské knihovnice pomáhají od konce února válkou sužované Ukrajině. Mezi speciální akce pro běžence, kteří našli azyl v Sedlčanech a okolí, byl připraven výlet do města Tábor.

Za památkami i čokoládou

S patnácti Ukrajinci se do husitského města Tábor vypravila v sobotu 2. července ředitelka knihovny Blanka Tauberová. Skupinu doprovázel a program jí pomáhal doladovat její syn Honza. „Bylo to moc hezké. Navštívili jsme muzeum čokolády, podzemí, gotický sál a někteří zvládli ještě výstup na věž,“ přibližuje stručně náplň sobotního dne ředitelka. Byl to další konkrétní krok k poznávání prostředí České republiky, která se jim stává na blíž neurčitou dobu domovem.

Společné prožitky

Za důležité pak považují knihovnice začleňování ukrajinských sousedů do života na Sedlčansku. A je za čím se ohlédnout. „O Velikonocích jsme podnikli společnou exkurzi do kostela sv. Martina v Sedlčanech, kdy byl výklad překládán do ukrajinštiny, 1. května jsme vyrazili na pěší výlet na Zvěřinec za Karlem Hynkem Máchou, 20. května se v prostorách knihovny vydal ukrajinsko-český večer s názvem Setkání po sousedsku. Kouzlo pro naše přátele měla Sedlčanská muzejní noc, kterou pořádala 2. června Základní umělecká škola společně s místním muzeem. Dobrý ohlas mělo absolventské představení dramatického oddělení základní umělecké školy, které zhlédli Ukrajinci 13. června nebo koncert v kostele sv. Martina pořádaný v rámci městských slavností Rosa 19. června,“ vypočítává Tauberová.

Přidává ještě zmínku o speciálních akcích pořádaných v knihovně pro ukrajinské děti – 11. března je potěšily knihovnice ukrajinskými a 10. června českými pohádkami. České pohádky a filmy byly promítány také dospělým v rámci výuky českého jazyka. V květnu zařadily knihovnice film Kolja a české pohádky, včetně snímku s Janem Werichem Byl jednou jeden král, v červnu se seznamovali s osobností spisovatele Karla Čapka.

Nové kurzy opět v září

Výuka češtiny organizovaná knihovnou a dobrovolníky je pro Ukrajince obrovskou devizou, díky které překonávají nejen bariéry při komunikaci v obchodech, dopravních prostředcích, na úřadech, ale která je pro dospělé branou pro získání zaměstnání. „Pro mnohé je znalost češtiny nutná k výkonu jejich povolání a většina zaměstnavatelů požaduje alespoň základní znalost jazyka,“ říká ředitelka Tauberová. Kurzy se konaly od 21. března do 14. dubna každý všední den dopoledne souběžně v knihovně i v centru Našlose. Postupem času, jak ukrajinské studentky nacházely zaměstnání, zájem o dopolední výuku opadl a byla přesunuta od 5. dubna v Našlose na úterý do večerních hodin a od 6. května začala pravidelná výuka v pátek večer. „V prostorách Našlose se na ní výhradně podíleli dobrovolníci, v knihovně se učení chopily čtyři knihovnice ve spolupráci s dobrovolnicemi,“ vysvětluje ředitelka s tím, že náplní lekcí bylo zvládání slovní zásoby, nejčastějších frází, konverzace, ale také osvojení si české abecedy. Od 21. března do 20. června se tak podle statistiky Blanky Tauberové odučilo 105 lekcí, z nichž každá v průměru trvala 1,5 hodiny.

Podíl knihovny, včetně intenzivních kurzů, představoval 81 lekcí, v Našlose se jich uskutečnilo 25.

Dopis starosty obce Velykyj Bereznyj

Ředitelka Tauberová se ještě ohlíží za počátky pomoci, kterou nastartovala humanitární sbírka na sedlčanském náměstí při příležitosti Masopustu, kterou iniciovaly Jaroslava Trojanová a Diana Sayehová. S nimi se Blanka Tauberová domluvila, že shromažďovat potřebné věci se dále budou v knihovně. Do konce března byly vypraveny na Ukrajinu do konkrétních míst dvě dodávky humanitární pomoci. „Veškerá humanitární pomoc dorazila do obce Velykyj Bereznyj a pod mým dohledem byla roztržena a rozdělena na potřebná místa,“ píše mimo jiné v osobním dopise ředitelce starosta ukrajinské obce Bohdan Kyrlyk. Tauberová podotýká, že s příchodem běženců na Sedlčansko se soustředila pomoc na jejich potřeby. Ta byla potřebná zejména v počátcích, kdy byli bez finančních prostředků. Ředitelka knihovny ještě zmiňuje spolupráci s úřadem práce, se sociálním odborem Městského úřadu Sedlčany a také aktivitu skupiny dobrovolníků Sousedé pro Ukrajinu, které je také členkou. Hovoří také o tom, že hned na začátku války funguje na stránkách knihovny záložka „Ukrajina“, která je zdrojem výměny nejrůznějších informací – obsahuje například odkazy na e-knihy nebo časopisy ke stažení, informace ministerstva vnitra – vše v ukrajinském jazyce a v kapitole „Tržiště“ nabízí konkrétní jednotlivci pomoc ve formě dodávky brambor, masových konzerv, oleje nebo jiného zboží. Marie Břeňová

Na výlet do Tábora se začátkem července vypravila se skupinkou ukrajinských přátel Blanka Tauberová.

Jak jinak, než s láskou

VYSOKÝ CHLUMEC Všichni, kteří mají nějaký vztah k minulosti, lidové architektuře a řemeslným tradicím a dovednostem, si nemohli nechat ujít Den tradičních řemesel ve skanzenu na Vysokém Chlumu.

Péče o stavební památky už u nás trvá více

Nazar u perníkáře. Foto: Natalija Tychovska

než 170 let a stejně jako v Evropě je součástí naší vlastní identity. Chráníme hodnoty, které jsou pro nás významné a i tato ochrana má svůj vývoj. Je pozoruhodné, že jsou chráněny nejen památky dokumentující vrcholnou architekturu hradů a zámků, a přirozeně dalších významných staveb. Došlo také na architekturu lidovou a tu je opravdu nelehké ochránit při její dalo by se říci materiálové křehkosti, snadněji odolává zubu času.

Proto 20. výročí založení skanzenu na Vysokém Chlumu je významnou událostí a o Den tradičních řemesel je opakovaně velký zájem. Nejstaršími stavbami ze 17. století jsou překvapivě dvě stodoly – z Mašova a z Podolí u Vojkova. No řekněte, máme my to ale štěstí, že jsou mezi námi tací, kteří nenechávají naši kulturu vadnout.

Skanzen v sobotu úplně praskal ve švech. Dědečkové a babičky měli příležitost podělit se nejen o své vzpomínky na zašlé časy, ale i znalosti dovedností našich předků. Nebo i dovednosti vlastní, vždyť mohli vnoučatům leccos sami předvést. Jistě, i rodiče měli tu příležitost. Ale snad přece jen byly nejvíc unešené děti, když si mohly třeba ukovat kramlí, stáčet provaz nebo lano, udělat vlastní vrbovou píšťalku. K něčemu bylo zapotřebí síly, k něčemu kromě soustředěné pozornosti i fištrón a šikovné prstíky. Dvoumužnou pilu zkoušely i malé holčičky a kluci pekli ve dřevěných vyřezávaných formičkách perníčky.

Kdepak jsou staré časy, ty se skutečně nenávratně mění.

Své umění přiblížili i kamnáři, tesaři, keramici, řezbáři, dokonce i novodobí dráteníci. Ti už své řemeslo zachovávají jen pro okrasu, ale mnozí návštěvníci ještě pamatují putování dráteníků krajem s jejich zpěvným vyvoláváním: drátovat, letovat! Ještě v polovině 20. století se otlučené a proděravělé smaltované hrnce záplatovaly letováním a rozbitá keramika spoutaná a opletená drátem pak nadále udržela vodu.

Člověk měl příležitost připomenout si, že nebyla taková potřeba věcí jako dnes a předměty denní potřeby, povětšinou ručně zhotovené, se prostě opravovaly a vydržely celý život. S tím záměrem se taky vyráběly a podle toho se o ně pečovalo a měly ještě jednu přednost. Měly duši. Jak se lidské ruce dotýkaly materiálu při zhotovení každé motyky, hrnečku, šindele, trámu nebo i medoviny či chleba, předávaly tím zároveň svému vytvoření pozornou lásku k řemeslu.

V sobotu putovaly do mnohých domácností rozmanité tradičně vytvořené rukodělné předměty. Budou dokladem umění předáváného s láskou z generace na generaci, určité budou dlouho sloužit, a budou i potěšením pro jejich nezaměnitelné vlastnosti. Zároveň budou připomínkou překrásného prostředí skanzenu, o který je rovněž pečováno s láskou. Jak jinak.

Iva Fišerová

Adaptační kurz češtiny pomáhá zaměstnaným maminkám a dětem usnadnit nástup do škol

SEDLČANY Simona Šeleverová hovoří dobře ukrajinsky. Otázku zda je Ukrajinka, slýchává častěji a odpovídá na ni záporně. Vysvětluje, že jde o jazyk, který si v minulých letech při opakovaných návštěvách této druhé největší země Evropy osvojila. Díky této znalosti pomáhá v Sedlčanech podle potřeby od začátku ruské invaze tlumočit, co je právě potřeba. Kromě prvního a posledního prázdninového týdne navíc vede adaptační kurz určený ukrajinským dětem. Zázemí pro tento typ příměstského tábora poskytla 2. ZŠ Propojení. Je to velká pomoc pro maminky – azylantky. Většina z nich si našla ve městě nebo v jeho okolí zaměstnání a vědí, že v době od 8 do 16 hodin je o jejich potomky dobře postaráno. Během dne se nejen vzdělávají v češtině, ale Simona Šeleverová se svojí

pomocnicí Lindou Tumovou, čerstvou maturantkou, připravuje pro kluky a děvčata program vhodný pro jejich věk a zájmy. „Linda má zkušenosti z dětských táborů a s hlídáním dětí, je pro mě velkou pomocnicí,“ poznamenává žena, která mezi účastníky díky své štíhlé postavě a mladistvému zjevu téměř zaniká. Je ale patrné, že se všeobecně těší respektu.

Než byl v pondělí 11. července kurz oficiálně zahájen, tak se účastníci zabavili na školním hřišti s umělým trávníkem, hráli stolní tenis, ukazovali si hračky a ten nejmladší si koulel se zaujetím asi s šesti míči. S většinou dětí se prý paní Simona již zná z jiných setkání.

„Snažíme se hodně zapojit do aktivit češtinu, proto je spousta her zaměřena tak, aby si ji mohly děti trénovat. Některé z nich už mají určité

znalosti ze školy, ale máme tu i takové, které dosud neměly možnost navštívit ani základní ani mateřskou školu a výhodou je, že umíme ukrajinsky,“ říká Šeleverová s tím, že pro zpestření plánují další programy – o myslivosti přijde vyprávět ze sedlčanského městského úřadu Petr Vondráček a Markéta Křivská z Turistického informačního centra předběžně přislíbila, že si společně zahrají šipkovou. „Diana Sayehová jako zpestření připraví lekci šití,“ vypočítává některé. Zdůrazňuje, že hlavní poslání vidí v tom, že od září budou mít její svěřenci po absolvování adaptačního kurzu lehčí nástup do školy.

„S finančním zajištěním šestitýdenního programu pro sedmnáct účastníků nám hodně pomohla Místní akční skupina Sedlčansko přes program MAP Sedlčansko,

který je určený pro podporu vzdělávání. Podmínkou dotace bylo otevřít alespoň deset kurzů. My jich máme v součtu v dopoledních a odpoledních hodinách dvanáct. MAP nám zajišťuje veškerou administrativu, což je příjemné. Podporuje nás také město Sedlčany. Díky tomu mohou

být dětem uhrazeny obědy.“

Šeleverová jmenuje provozovnu Kozlovna na Severním sídlišti, kam se chodí děti v poledne stravovat. „Upravili nám tam nejen jídelničky, ale stanovili také nižší cenu,“ chválí vstřícné jednání.

Marie Břeňová

Simona Šeleverová (vlevo) se svojí pomocnicí Lindou Tumovou (vpravo) mají o náplň prázdninových měsíců postaráno. Věnují se ukrajinským dětem – adaptační kurz jim umožní v září snadnější nástup do škol.

Stoletá paní Emílie má ráda sladké, ale nejvíc si pochutná na chlebu s domácím sádlem

Dokončení ze strany 1
vedoucí oddělení důchodového pojištění Okresní správy sociálního zabezpečení Příbram. Současně ji oznámil, že se jí penze zvyšuje o dva tisíce korun a k dobrým zprávám přidal ještě kytici. Nebyla jedinou, ke které mohla oslavenkyně přivonět. Další pugét pro ni za sebe a zaměstnance Domova přichystala Jaroslava Kocíková, ředitelka tohoto krajského zařízení. Václav Čížek se svým kolektivem upekli podle zdejších zvyklostí k tomuto výročí dort, o který se spolu s gratulanty paní Houdková rozdělila. Pochvalovala si, že je moc dobrý a protože má sladké ráda, tak si na něm ke kávičce pochutnala. „Ještě víc než sladké měla maminka vždy ráda chleba namazaný domácím vyškvařeným sádlem a k tomu připíjela

pivo,“ říká nám její dcera. Přijela za maminkou společně s dalšími členy rodiny z Německa, kde dlouhodobě žijí. Setkala se s ní po koronavirové pauze.

„Narodila jsem se v Jičíně, v kraji Rumcajse. Později jsem bydlela v Praze. Pracovala jsem v kanceláři u vojáků. Můj manžel byl důstojník. Ráda jsem chodila tancovat. Líbily se mi valčíky a dechovka,“ poznamenává žena narozená v roce 1922. Potvrzuje také, že jejím oblíbeným zpěvákem byl i Karel Gott. A písničky v podání zlatého slavíka si mohla poslechnout i při své narozeninové oslavě.

Marie Břeňová

Odvážnějším seniorům přistávali dravci na rukou

SEDLČANY Z Bukové u Příbrami přijel do sedlčanského domova seniorů s několika druhy cvičených dravých ptáků Pavel Řehka. „Seniori reagují pozitivně, někteří si dravce nechali posadit na koženou rukavici. Nejsem

tady poprvé,“ řekl. Odvážnějším klientům a zaměstnancům po usednutí káně bělochosté, káně harrisova, výra velkého nebo dalších druhů ptáků radil: „Nehladit po zádech, ale po bříšku.“

Marie Břeňová

Kosohorský bodlák napsal svoji třináctou kapitolu

KOSOVA HORA Je všeobecně známo, že bodlák jenom tak něco nezničí. A už vůbec ne Kosohorský bodlák – folkový a country festival, na němž

pravují ročník další. „Letos nebylo jednoduché sehnat všechny oslovené kapely, protože jak se v uplynulých dvou letech nemohlo pořádně jezdit na dovo-

Tomášek a přátelé ze Sedlčanska a rovněž regionální taneční skupiny Country Friedens ve stylových kostýmech, která se postarala o předtančení. Program

Kosohorský bodlák se také letos konal ve znamení folku, rocku a tramské písně.

v posledních letech vždy vystupuje osm až deset kapel z regionu i z mnoha dalších míst. V minulosti se festival obvykle konal za extrémního počasí, které pořadatele téměř pokaždé „vyšplouchlo“. Buď přšelo, byla zima, nebo naopak panovalo velké vedro, avšak ve všech případech pořadatelé všechno zvládli.

V Parku generála Mareše se v sobotu 16. července konal již třináctý ročník Kosohorského bodláku, a světe div se, tentokrát počasí bylo této akci nakloněno a nepřineslo žádný extrém. Mezi dvěma stovkami posluchačů se možná našli i ti, kteří byli pamětníky prvního ročníku festivalu v roce 2010, kdy na Kosohorském bodláku zahrály tři sedlčanské kapely. Teprve po několika letech se z akce stal desetihodinový hudební maraton, který se konal i letos. Není proto divu, že jakmile skončí jeden ročník festivalu, pořadatelé jsou s kapelami už opět v kontaktu a při-

nou, tak i muzikanti měli možnost odjet do zahraničí a využili toho,“ připomněla hlavní pořadatelka Kosohorského bodláku Lenka Havlíčková. „Na poslední chvíli proto některé kapely odřekly svoji účast a museli jsme shánět náhradníky. Na našem festivalu z tohoto důvodu zahrály několik nových kapel, a my jsme byli rádi, že všechny byly perfektní. Jenom jedna se omluvila z důvodu nemoci.“ Sobotní hudební štafetu už kolem čtrnácté hodiny odstartovala právě jedna z nových country kapel, která je z Libčic nad Vltavou a vystupuje pod názvem Rumtorád. Ani letos nechybělo vystoupení kapely Fanda

obohatili také dva písničkáři. Jiří Šmidt z Prahy a Adam Řeháček, člen kapely Vektory, ve které hraje právě i Lenka Havlíčková. Adam je společně se svým otcem Lubošem autorem většiny vlastních písniček skupiny Vektory.

Kosohorský bodlák dostal svému jménu i v loňském a předloňském roce, kdy z důvodu epidemie koronaviru musela být většina nejenom kulturních akcí zrušena. Jeho program byl pouze postaven v komornějším stylu a konal se proto pod názvem Kosohorský bodláček. Předloni vystoupily tři kapely a v loňském roce jich bylo pět.

David Myslíkovjan

V pátek 22. července tomu bude rok, kdy nás navždy opustila naše drahá maminka a babička paní

Marie Staňková

roz. Vanžurová z Petrovic.

*Tak jak z Tvých očí zářila láska a добрota,
tak nám budeš chybět do konce života.*

S úctou a láskou vzpomínají manžel a děti s rodinami.

KONCERTY, ZÁBAVY

■ Kosova Hora – sokolovna
22. 7. Kabát revival Plzeň
letní zábava, předkapela
Taranis; 19:30

■ Sedlčany – Pohoda club
22. 7. Finlandia summer party
DJ Míra Šmarda a host; 22:00
23. 7. Perfect summer night
hraje Michal Pešina a W.A.M.,
dárky a soutěže; 22:00

■ Sedlčany – areál Mrso-
šovna (Luční ulice)
23. 7. F. S. G.
koncert; 19:00

■ Zvírotice – u hasičárny
23. 7. Letní zábava
hraje Elizabeth; 20:00

■ Sedlec-Prčice – hřiště TJ
Sedlec-Prčice
**24. 7. Odpoledne s de-
chovkou**
hraje dechová hudba Mila-
na Včeláka; 14:00

■ Petrovice – zámecký
park
24. 7. Boršičanka
koncert dechové hudby; 14:00
29. 7. Axiom
letní taneční zábava, sou-
část Petrovického řezbová-
ní; 20:00

■ Kosova Hora – zahrada
OÚ
29. 7. Hudební odpoledne
k tanci a poslechu hraje
kapela První káva; 17:00

■ Prosenická Lhota
30. 7. Franták Rock
20:00

■ Osečany
**31. 7. Rožmitálská Venko-
vanka**
poutové posezení při de-
chovce; 14:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – kult. dům
Na březích Vltavy – Vla-
dimír Stibor
výstava fotografií Vladimíra
Stibora

■ Drážkov – Váchův
špejchar
Výstava Tomáše Záborce
autorská výstava dřevomaleb

■ Sedlčany – knihovna
**Rozmarné léto ve foto-
grafii**
výstava fotografické soutěže;
demonstrace s vyhlášením výsled-
ků 29. 8. v 18:00, do 31. 8.

Sedlčanské střípky
výstava „na chodbě“ příbě-
hů a ilustrací žáků 4. tříd
sedlčanských ZŠ; do 31. 8.

■ Petrovice – knihovna
Tvoření pro radost
výstava kreseb, maleb a vý-
tvárných objektů místních
tvůrců; do 2. 9.

■ Sedlčany – muzeum
Sanctus Benedictus
výstava fotografií středo-
věké architektury v muzej-
ním sklepním prostoru
Krysáci
výstava animovaného
večerníčku; do 2. 10.

■ Vysoký Chlumeč –
Skanzen
**Vznik a dvě desetiletí bu-
dování Skanzenu Vysoký
Chlumeč**
etnografické předměty
a fotografie Čenka Habarta;
31. 10.

DIVADLO

■ Osečany – zámek
**22., 30. 7., 3. 8. Kaliforn-
ská mlha**
obnovená premiéra, detektiv-
ní komedie o umění; 20:30
**23. 7. Všechny báječné
věci**

tragikomedie o hledání
důvodů, proč žít; 20:30
**29. 7. Očistec si zaslouží
každý**
tragikomedie z Pražského
hradu; 20:30
**31. 7. Petrana, praštěná
čarodějnice**
kouzelné představení pro
dětí; 18:00

■ Křepenice
**27. 7. Dařbuján a Pandr-
hola**
pohádkové představení
pro děti i dospělé, putovní
loutkové divadlo

■ Nalžovice
**28. 7. Dařbuján a Pandr-
hola**
pohádkové představení
pro děti i dospělé, putovní
loutkové divadlo

■ Kňovice

**29. 7. Dařbuján a Pandr-
hola**
pohádkové představení
pro děti i dospělé, putovní
loutkové divadlo

■ Solopysky
**30. 7. Dařbuján a Pandr-
hola**
pohádkové představení
pro děti i dospělé, putovní
loutkové divadlo

■ Vysoký Chlumeč – hřiš-
tě za školou
**31. 7. Dařbuján a Pandr-
hola**
pohádkové představení
pro děti i dospělé, putovní
loutkové divadlo; 18:00

■ Jesenice – hřiště
**1. 8. Dařbuján a Pandr-
hola**
pohádkové představení
pro děti i dospělé, putovní
loutkové divadlo; 18:00

■ Vojkov
**2. 8. Dařbuján a Pandr-
hola**
pohádkové představení
pro děti i dospělé, putovní
loutkové divadlo

■ Štětkovice
**3. 8. Dařbuján a Pandr-
hola**
pohádkové představení
pro děti i dospělé, putovní
loutkové divadlo; 18:00

KINO

■ Sedlec-Prčice
22. 7. Známí neznámí
česká komedie; 20:00
**29. 7. Ušák Chicky a Zlo-
křeček**
animovaná rodinná kome-
die; 16:00, 20:00

■ Sedlčany
22. 7. Prezidentka
česká romantická komedie;
20:00
29. 7. Kdyby radši hořelo
česká komedie; 20:00

■ Kamýk nad Vltavou –
zahrada ZŠ
**23. 7. Letní kino: Betlémské
světlo**
česká komedie; 21:30

■ Vysoký Chlumeč – hřiš-
tě SK
20. 7. Letní kino: Zátopek
český film o Emilu Zátopko-
vi; 21:30

■ Vysoký Chlumeč –
Sportareál Šťastný
**3. 8. Letní kino: Po čem
muži touží 2**
česká komedie; 21:15

SPORT

■ Kamýk nad Vltavou
23. 7. Retro turnaj
tenisový turnaj

■ Kosova Hora – park
Generála Mareše
23. 7. Volejbalový turnaj
volejbalový turnaj smíše-
ných družstev; 8:00

■ Zvírotice
23. 7. Vltavský vodník
48. ročník turnaje v nohej-
bale trojic; 8:30

■ Příbram – nám. T. G. M.
**23. 7. 41. SILMET Rally
Příbram**
orientační časy průjezdů:
Sestrouň – Křečovice 9:50,
14:20, Nalžovice – Lichov 11:00,
15:30

■ Petrovice – Skoupý
**30. 7. Memoriál Zdeňka
Vanžury**
6. ročník charitativního no-
hejbalového turnaje; 8:30

■ Sedlec-Prčice – hřiště
Na Starce
**30. 7. Turnaj dvojic v pé-
tanque**
19. ročník oblíbeného
turnaje o Pohár českého
Meránu; 13:00

■ Prosenická Lhota
30. 7. Lhotecký pětiboj
soutěže dvojic v netradič-
ných disciplínách; 13:00

■ Přestavlky – střelnice
**31. 7. Střelecké závody
O Pohár českého Meránu**
46. ročník střeleckého
závodu; 7:30

OSTATNÍ

■ Sedlčany – hvězdárna
**22., 23., 29., 30. 7. Pozoro-
vací program**

20:00–23:00

■ Sedlčany – kotlina
**24. 7. Všeobecná auto
moto burza**

■ Hrachov – Centrum
Ochrany fauny ČR
24. 7. Indiánský den
malování na obličej, střelba
z luku, odlévání stop, kome-
ntované prohlídky a další; 10:00

■ Petrovice – náměstí
30. 7. Petrovické řezbářství
hvězdní řezbáři s motoro-
vými pilami
31. 7. Vernisáž řezeb
vernisáž hotových řezeb;
14:00

■ Vysoký Chlumeč – kap-
lička sv. Anny
30. 7. Mše svatá
tradiční mše; 14:00

■ Osečany
31. 7. Pouť

■ Sedlčany – knihovna
1. 8. V říši pohádek
program pro rodiny s dět-
mi; 10:00

■ Kamýk nad Vltavou –
přístaviště
**Plavby na vltavském
voru**
plavby se konají o víken-
dech za příznivého počasí
ve dvouhodinových inter-
valech; 10:00

ROZHLEDNY

■ Onen Svět
Langova rozhledna
otevřeno denně; 9:00–19:00

■ Osečany
Drahoušek
otevřeno denně; 10:00–17:00

■ Přední Chlum
Mílada
otevřeno denně; 10:00–19:00

■ Mokrsko
Veselý vrch
denně mimo pondělí;
10:00–18:00

V sobotu 16. července to bylo 100 let, co se
v Tisovnici u Krásné Hory narodil pan

Jiří Triner.

Dne 8. září uplyne 30 let od jeho úmrtí.

Stále vzpomínají synové Jiří, Josef, Stanislav
a Jan s rodinami.

Festival BeerFest měl úspěch, už známe termín druhého ročníku

NECHVALICE Lenka Hájková provozuje místní hospodu a sál ke spokojenosti nejen místních. Vrací se sem nejrůznější akce tradiční, přibývají nové. Na pátek 1. července bylo v plánu letní kino, nakonec se muselo vše nastěhovat kvůli počasi narychlo na sál. Náladu to ale nikomu nezkazilo.

V sobotu 2. července bylo pro změnu rušno už od rána na fotbalovém hřišti. Hrál se tady první ročník nohejbalového turnaje o pohár starosty obsazený šesti mužstvy. O jeho organizaci se postaral Marek Baloun. Kromě domácích tady byli například muži ze Skoupého a Křemence. Po zajímavých bojích si trofej odvezli domů nohejbalisté z Vysokého Chlumce. „Příští rok bude určitě taky. Možná bude i víc mužstev,“ říká Lenka Hájková. „Kapacita je tak na deset až dvanáct,“ doplňuje druhý z pořadatelů, poslední vysokochlumecký sládek Vít Zrůbek s tím, že podle konečného počtu je možné změnit systém hry nebo i hodinu prvního výkopu tak, aby vše skončilo včas před zahájením BeerFestu.

Mladá regionální kapela Kaktus Verde zahájila hudební program festivalu.

To byla totiž hlavní akce zmíněného víkendu. Od 16 hodin byl otevřen vstup areálu, který vznikl na fotbalovém hřišti. Na místě brány stála stage, pod mezí

byla řada stanů. V nich teklo nejen pivo, jak se na pивní festival sluší a patří, ale také nealkoholické nápoje a jiné alkoholické. Na samém okraji této občerstvací řady stál gril. Na menu byly oblíbené párky v rohlíku, klobásy a steaky.

Před pátou hodinou odpolední začal program třemi vystoupeními tanečního klubu Slimka ze Sedlčan. Následovaly dvě scénky Pánů ze Zvěřince, v jejichž mezích si mohli přítomní vyzkoušet zbraně i výstroj. Toho využily zejména děti. Pak už byl na řadě hudební program, který otevřela sedlcanská skupina mladých hudebníků Kaktus Verde. Následovaly kapely Náhodný Výběr, Covers for lovers a Civilní obrana.

Bylo to narychlo

Nápad vznikl někdy na jaře v hlavě právě Vít Zrůbka: „Chtěli jsme udělat venkovní akci na hřišti. Něco, co by bylo dostatečně zajímavé pro lidi v regionu, aby je to motivovalo přijít,“ vrací se k počátkům. „Zvolili jsme pivo jako nápoj všemocný a oslovili regionální pivovary. Kromě Nachmelený opice,

což je Krnov, a Benedikt IPA, což je Břeunovský klášter, jsou tu všechno minipivovary co nejbližší, do vzdálenosti asi čtyřiceti kilometrů. Je to spíš regionální BeerFest než

výběr top pív,“ vysvětluje.

„Když za mnou na jaře Vitek přišel do hospody s nápadem udělat BeerFest, řekla jsem jen ‚To víš, že jo.‘ To jsem ještě netušila, že se sen stane skutečností. Čím víc plynul čas a přibývalo na intenzitě příprav, tím víc

Páni ze Zvěřince umožnili návštěvníkům vyzkoušet svou výzbroj a výstroj.

slovo ‚ne‘ nebylo na místě,“ přidává svou vzpomínku na počátky Lenka.

Akce vznikala v březnu, což bylo na letní akce poměrně pozdě. Už tedy nebylo možné, aby pivovary byly přímo součástí akce. Na příští rok ale mají pořadatelé v plánu přímou přítomnost a vlastní prezentaci jednotlivých pivovarů. Vše se bude odvíjet od toho, jaké akce budou mít pivovary ve stejný termín, tedy opět první prázdninový víkend. „Termín vyplynul z jiných akcí, kterým se nedá konkurovat, jako je třeba sedlcanská Rosa, petrovické Tři sestry nebo Přestěhování. A spojili jsme to i s tím letním kinem, které mělo být tady na hřišti,“ říká Lenka Hájková s tím, že venkovní akce jsou tak náročné na organizaci, že jim připadalo výhodné při jedné práci udělat dvě akce v jeden víkend.

Bohatý program byl možný díky podpoře mnoha partnerů, v jejichž řadách je také vedení místní obce. Nový starosta Jaroslav Mašek předával ráno trofeje osobně. „Každá akce, kde se lidé sejdou za účelem se pobavit, popovídat a zapomenout na problémy, vždy byla, je a bude potřebná. Účast starosty obce vidím

jako vyjádření podpory, poděkování pořadatelům,“ vysvětluje svou motivaci. Podle svých slov nemá rád slovo obec ve smyslu její účasti na nějaké akci: „Obec jsme my všichni. Tak třeba paní místostarostka prodávala ve stánku. Někdo po-

seká hřiště, další poskytne elektrinu. Lidé obce se dají dohromady a něco dělají. Členové zastupitelstva v rámci možností uvolní finanční prostředky, vydáme vyhlášku na zkrácení doby nočního klidu,“ říká s tím, že i nadále bude podporovat jakékoli volnočasové aktivity. Když někdo přijde s dobrým nápadem, vždycy se domluví.

A jak vznikl program?

„Spolupracuji s jedním manažerem kapel, se kterým jsme dali dohromady hudební program. Plus samozřejmě otevírají regionální Kaktus Verde. Když máme regionálně postavené pivovary, tak jsme chtěli regionální i kapelu,“ vypráví Vít, jak se dávala dohromady skládáčka tohoto večera. Nohejbalový turnaj měl končit ve dvě hodiny odpoledne, program na pódiu byl připravený od šesté. „Chtěli jsme to něčím vyplnit a udělat i program pro děti. Proto jsou tu atrakce a hry pro děti. A aby se to celé provázalo, tak přišli Páni ze Zvěřince a TK Slimka,“ dodává. Petr Novák, jeden z Pánů ze Zvěřince, přímo s nechvalickým fotbalovým hřištěm

sousedí. Dohoda byla tedy snadná. Slimku si organizátoři zvolili jako pojítka mezi programem pro děti a dospělými.

„Důležité je mít dobrý systém a dobře naplánovat kdo má jaký úkol. Toho a ještě marketingu se ujal

Lukáš Vácha. Úplně nejdůležitější je technická podpora, o kterou se postaral Pavel Zrůbek a vše běželo jak na drátkách. Nesmím zapomenout na tým lidí, který pomohl při realizaci, stěhování, úklidu a obsluze. Po náročných přípravách, kdy jsme mysleli, že si půjdeme raději lehnout, se nám dostalo takové kladné zpětné vazby, která předčila všechno. Únava byla tam. Člověk si řekne, že to má opravdu smysl,“ pochvaluje si Lenka Hájková.

Program příštího roku vznikne po vyhodnocení letošní akce. „Koncept bude ale stejný, lidé ho kladně hodnotí,“ zamýšlí se Vít a Lenka dodává: „Nohejbal bude určitě taky, účastníkům se líbilo a už se hlásí na příště.“ Starosta obce Jaroslav Mašek přeje, aby zase vyšlo počasí. „Jinak si se vším poradí nebo poradíme,“ dodává. Jaký bude program pro děti se ještě uvidí podle toho, co se organizátorům podaří domluvit. Každopádně letošní zlatý hřeb večera, Civilní obrana, byl vyvrcholem akce, na níž si i přesto, že šlo teprve o první ročník, našly cestu víc než tři stovky návštěvníků.

**Olga Trachtová
Hadáčková**

Do olympiády v domově seniorů se poprvé zapojili policisté, zdravotníci i hosté z Petrovic, odpoledne začalo klání klientů

SEDLČANY Letní olympiáda v sedlcanském domově seniorů se stala tradicí. Letos v jejím pořádání nebránila žádná protikovidová opatření, a tak mohl další ročník ve čtvrtek 23. června odstar-

ré diváci odměnili zaslouženým potleskem.

Pět minut na kresbu ředitelky

Po přivítání a představení šesti družstev „domácích“

„Jsme moc rádi, že jsme se mohli zúčastnit moc krásné akce v Domově seniorů v Sedlčanech. Jednou ze šesti disciplín bylo zadání nakreslit během pěti minut paní ředitelku Kocíkovou. Všechno

Jaroslava Kocíková blahopřála technickému úseku Domova, který v dopoledním klání zvítězil.
Foto: Hana Kubištová

tovat. Příležitost změřit svoje síly a uměli v dopoledních hodinách také zaměstnanci Domova a hosté, kterými byli zástupci sedlcanské nemocnice, místní policisté a tým vyslaný z Petrovic.

Oheň přinesla bohyně

„Slavnostního zahájení se ujal paní ředitelka Jaroslava Kocíková, kterou doprovázela ‚bohyně olympiády‘. Ve slavnostně vyzdobené zahradě byl zapálen oheň, řeči se ujal Petr Štěpánek, senátor a starosta obce Petrovice v jedné osobě,“ uvedla k programu Hana Kubištová, vedoucí sociálního úseku s tím, že následovalo vystoupení děvčat z Aerobik Studia Dvojka Sedlčany, kte-

– složených ze zástupců Domova a zmíněných hostů – mohlo klání začít. „Soutěžící se společně pobavili při soutěžích s názvy Šoupaná, Pivní slalom, Malování portrétů, ale i IQ testu,“ přiblížila Kubištová. „Naše nemocnice se účastnila akce letos poprvé. Hodnotím ji jako velmi povedenou a jsem rád, že jsme měli při ní mimo jiné možnost se potkat neformálně s kolegy, s nimiž jsme za běžných okolností v kontaktu intenzivně, ale většinou jen pracovně. Naše týmy se umístily na krásném třetím a čtvrtém místě,“ sdělil svoje dojmy Filip Zítka, provozní ředitel sedlcanské nemocnice. Kladné ohlasy o skvělé atmosféře dostávají pořadatelé i od dalších účastníků.

bylo dobře připravené. Mohl jsem se zdržet sice krátce, ale z vyprávění od našich zástupců - Vlasty Roubíkové a Jiřího Soukupa mám informace, že si to všichni moc krásně užili. Už teď se těším na další ročník,“ vyjádřil se stručně za petrovický tým Petr Štěpánek. Spokojenost byla o to větší, že zaměstnanci stravovacího úseku Domova všechny přítomné odměnili výborným obědem.

Olympiáda pokračuje

„V odpoledních hodinách téhož dne byla v zahradě Domova zahájena také Letní olympiáda klientů, která bude pokračovat v průběhu celých letních prázdnin – vždy ve čtvrtek v zahradě a také i na odděleních a pokojích,“ upozornila vedoucí sociálního úseku. Doplnila, že počasí akci přálo, s písničkami v podání kapely Duo PAMI odpoledne příjemně plynulo, vhod přišly nápoje a opečené špekáčky.

Marie Břeňová

Turnaj v pétanque v Měšetecích se opět vydařil

MĚŠETICE V úterý 5. července uspořádal SDH Měšetice 17. ročník turnaje dvojic v pétanque, který se hraje jako Memoriál Karla Stibora na počest měšetického rodáka – pilota RAF, který padl během 2. světové války v anglickém Sutton Bridge. Má své místo v kalendáři akcí města Sedlec-Prčice a přátelé stříbrných koulí ho vyhledávají pro jeho příjemnou atmosféru a skvělou organizaci. Pozvání na turnaj přijali angličtí přátelé z městečka Sutton Bridge Tony a Carol Judd. Dodržování pravidel této oblíbené společenské venkovní hry sledoval a průběžné výsledky zapisoval Pavel Janda. Do základního kola v kategorii dospělých se přihlásilo 40 dvojic a v kategorii dětí startovalo 8 dvojic. V uvedených kategoriích soutěžili i ukrajinští uprch-

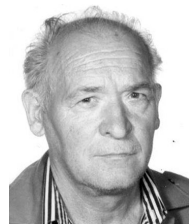
Tak to bylo o chlup. Diváci vytvořili skvělou atmosféru a nadšeně kvitovali snahu hráčů nahodit oceľovou kouli co nejbližší ke košonku. Do takzvaného vyřazovacího pavouka ze základních skupin postoupilo 16 nejlepších dvojic. V turnaji zvítězila dvojice ve složení Alexandr a Nikola. Druhé místo vybojovala dvojice František Doubrava a Jan Vodňanský a třetí místo získala dvojice Václav Kabíček a Václav Loch. V dětské soutěži obsadila první místo dvojice Tomáš Lukšan a Anna Prášková. Poháry, medaile a další ocenění předal vítězům starosta SDH Měšetice Stanislav Smejtek, ing. Zbyněk Kobliha, Pavel Janda, místostarosta města Sedlec-Prčice Pavel Král a za rodinu Stiborovu pan Karel Stibor. Počasí se vydařilo, nechybělo občerstvení a pe-

ličí. Místostarosta města Sedlec-Prčice Pavel Král rozlosoval dvojice na jednotlivá hřiště a tím turnaj zahájil. A pak na měšetické návsi znělo: „Ke košonku! Jsme blíž! Vedeme!“

čené selátko. Měšetický turnaj byl výbornou reklamou na pétanque a výzvou pro další zájemce o tento společenský sport pro všechny generace.

František Vávra

V neděli 17. července uplynul rok, kdy nás navždy opustil pan

Josef Roubík
ze Skoupého.

Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

Stále vzpomíná manželka a děti s rodinami.

První vítězný přátelák pro Tatran

FK Komárov – TJ Tatran Sedlčany 2:4 (1:2)

KOMÁROV V prvním přípravném utkání Tatran zavítal na hřiště čerstvě divizního Komárova.

Ztráty v řadách Tatranu

Na hřišti se objevil Filip Dřevojan, který se pokusí zabojovat o místo brankářské jedničky. Z dorostu se do týmu přesunul Matěj Hrabák. Bohužel musíme počítat i s řadou ztrát. Z různých důvodů už nechtějí v A týmu pokračovat M. Hašek (návrat do Maršovic), M. Dvořák, P. Lípka a D. Čipera.

Domáci začali lépe, potom nastoupil Tatran

Úvod utkání patřil domácím, kteří se hned v 5. minutě dostali do vedení 1:0. Domácí tlak trval do dvacáté minuty hry, kdy se hostům podařilo srovnat hru a zároveň i skóre. Habart udržel míč na levé straně, posunul ho na Novotného, který našel přesným centrem na zadní tyči Haase. Ten vystřelil z voleje, jeho střelu domácí brankář vyrazil před sebe a pro Kdolského už nebyl problém dorazit do poloodkryté branky – 1:1. Vyrovnání stav vydržel do 40. minuty, kdy Brotánek vybojoval na půlce

míče, dlouhým pasem vyslal do sóla Habarta a Matěj se v zakončení nemýlil – 1:2.

Příjemný druhý poločas

Do druhého poločasu nastoupil Sochůrek a domácí obraně dělal velké problémy. Hned ve 47. minutě dostal míč do levého křídla, křížným pasem hledal Sosnovce, který pustil chytře mezi nohama na Habarta a ten technickou střelou z 18 metrů zvýšil na 1:3. O dvě minuty později to byl opět Sochůrek, který uvolnil do vyložené šance Chlastáka, který jen těsně minul. Další desetiminutovka patřila spíše domácím. V 50.

minutě trefil Mojdl tyč. V 59. minutě šel po hezké uličce domácí hráč sám na bránu, ale Dřevojan míč vyrazil. O minutu později se mohlo měnit skóre zase na druhé straně. Kouklík našel dlouhým míčem na pravé straně Sosnovce, ten hlavou sklepl na Sochůrka, který z ideální pozice přestřelil. V 66. minutě to byl opět Kouklík, který poslal do uličky na Kdolského, jehož zakončení po zemi jen těsně minulo zadní tyč. V 68. minutě našel Habart milimetrovou přihrávkou Sochůrka, který míč dobře zpracoval, udělal kličku brankáři, ale z velkého úhlu míč do brány nedostal. V 80. minutě měl

šanci Haas, ale po rychlém protiútku a centru na zadní tyč snížili domácí na 2:3. Pět minut před koncem utkání udržel Haas ve vápně na zádech stopera a před brankou našel krásnou přihrávkou Kdolského, který stanovil konečný výsledek na 2:4.

Sestava: Dřevojan F. (46. Dřevojan L.) – Hrabák, Brotánek L., Sosnovec, Krůta M. – Kdolský, Kouklík, Habart M., Novotný, Sirotek M. – Haas. Střídání (hokejově): Sochůrek a dorostenec J. Chlasták.

Příští přípravný zápas hraje Tatran v sobotu 30. července od 17:00 na domácím stadionu s týmem z I.A třídy – SK Chlumec.

David Štverák

Sedlčanská Sluníčka obhájila v nohejbalovém turnaji loňské vítězství

VYSOKÝ CHLUMEC Pod názvem Vysokochlumecké pití piva 2022 se v sobotu 9. července v městysi pod hradem konal již dvanáctý ročník nohejbalového turnaje smíšených trojic. Tato netradiční sportovní akce nad nízkou sítí je unikátní tím, že součástí každého týmu musí být minimálně jedna žena.

„Již tradičně však vítáme i trojice s převahou žen,“ připomněla jménem pořadatelů Lucie Wolfová. „Přítomnost něžného pohlaví při sportovních kláních vždy vytváří příjemnou, pohodovou a přátelskou atmosféru, což bylo naším cílem již při vzniku turnaje.“ I přes nepříliš

příznivou předpověď počasí dorazily na kurt u hasičské zbrojnice týmy nejenom z Vysokého Chlumce, ale i ze Sedlčan a z Prahy, doplněné o nováčky z Moravy. Do turnaje bylo přihlášeno celkem devět týmů. Přestože vyřazovací boje zhruba na hodinku přerušil silný déšť, zdárně se podařilo odehrát všechny zápasy a nedošlo k žádnému zranění. Ve finálovém souboji se zpravidla potkávají sedlčanská Sluníčka a domácí tým Lepší už to nebude! A stejně tomu bylo i letos. Po napínavé bitvě skončila šťastnější sedlčanská Sluníčka, která v sestavě Veronika Kroupová, Tonda Tesař

a Jakub Jech obsadila první místo. Stříbro získal vysokochlumecký tým Lepší už to nebude!, v jehož barvách

jako v loňském roce. Bronz tentokrát vybojovala trojice nastupující na kurt pod názvem Černý svině. Tento

historicky nejlepší umístění týmu Lamy, ve kterém jako jediném hrají dvě ženy a jeden muž. „Děkujeme všem

Účastníci dvanáctého ročníku turnaje v nohejbalu na Vysokém Chlumu

hráli Marek Baloun, Lucie Wolfová a Vilda Wolf. Na prvních dvou místech tedy skončily týmy ve stejném pořadí

rovněž domácí tým tvořili Radek Pech, Veronika Pechová a Kamil Švob. Zvyšující úroveň turnaje dokládá

týmům za účast a věříme, že si akci užijí stejně jako my,“ uzavřela hlavní pořadatelka turnaje Lucie Wolfová. **-dav-**

Při netradiční hasičské soutěži se vzpomínalo na starostu okrsku

SKOUPÝ V duchu originální hasičské soutěže se neslo sobotní odpoledne 16. července na louce ve Skoupém. Tradiční letní memorial je pořádán na počest jednatele, velitele a poté i starosty

hasičského okrsku Petrovice, pana Jaroslava Dlouhého. Vzpomínková soutěž se dříve odehrávala v nedalekých Týnčanech a poslední roky probíhá ve Skoupém. Zpestřením na úvod byla

mimo soutěž ukáзка požárního útoku dětí SDH Kojetín. Za perfektní výkon je poté čekala sladká odměna i medaile. Poté už mohlo předvést svůj um pět týmů z okolních vesnic. V dospělé

kategorii se soutěžilo o poháry i kvalitní alkohol. A ač se jednalo o soutěž netradiční, již tradičně soutěžila i družstva rodinná, tj. složená ze členů jedné rodiny. Soutěžní týmy startovaly z přistavené hasičské avie a veškeré vybavení si musely z vozidla přenést a připravit na místo, kde probíhal útok. Kdo běžel na přední pozici, musel nejdříve prolézt pneumatikou. Jeden proudař měl za úkol srazit pet lahev, druhý na speciálním terči napustit trubkou vodu do kýble, který musel další závodník odvézt v kolečku k ruční stříkačce. Tam se pak

pumpovalo a proudem vody se musely srazit tři kelímky s vodou. Poté se museli vrátit závodníci zpět na startovní pozici do avie. Po doslova litém boji, který ovšem nikomu nesebral úsměv ze rtů, zlatou příčku obsadila a opět i obhájila rodina Šimečkova. Šimečkovi mají evidentně natrénováno, protože první místo obhájí poslední roky pokaždé. Druhé místo vybojoval SDH Žemličkova a Vilasova Lhota. Bronzovou pozici obsadil SDH Nechvalice. A o čtvrté a páté místo se podělil SDH Skoupý a SDH Kojetín.

Jana Motrincová

Rodina Šimečkova opět vyhrála zlatou příčku ve Skoupém.

ZAMYŠLENÍ

Bída je když...

Mnozí komentátoři reagují na vývoj inflace, její příčiny a pak následky. A mezi následky je často zmiňováno nebezpečí chudnutí některých podniků, živnostníků, některých vrstev obyvatel. Běžně se již mluví o propadání k hranici bíd.

Když byl v minulém roce zaznamenán náhlý růst inflace, začaly politické dohady a spory. Jedna strana zastávala názor, že jde o inflaci takzvaně dovezenou, protože v EU

jsme hospodářsky propojeni. Druhá strana vyčítala minulé vládě rozvrat státních financí, zrychlování tempa zadlužování, takže velký podíl na inflaci je domácího původu. To je asi pravda, protože třeba Němci mají inflaci snad jen poloviční. I odborníci ekonomové a NKÚ to potvrzují.

Historicky největší bída - to bylo období od jara 1932 do podzimu 1933 na Ukrajině (tehdy Ukrajinská sovětská socialistická republika). Aby

tam Stalin zlikvidoval a kolektivizoval soukromé zemědělství, muselo se vše odevzdat. U koho se něco našlo, byl zastřelen. Kdo všechno odevzdal, zemřel hladu. Strašný hladomor, zemřely miliony Ukrajinců, zejména mužů, vyčerpaných sháněním jakékoliv potravy pro rodinu. Pamětníci vyprávěli, že se platilo ve městě zlatými předměty, řetízky, prstýnky, za dvě kila mouky. Šlo vlastně o genocidu ukrajinského národa. Na jaře

tomu bylo 90 let a Ukrajinci tentokrát již mají přátele, kteří pomáhají.

Jestli u nás někdo bude v bídě jen z důvodů všeobecné krize, která zákonitě někdy přichází, aby ji vystřídala opět konjunktura, musíme si pomáhat a šetřit. Za svůj život každý prošel různými fázemi, někdy i bídou. Hlavně za války a po válce, ale i za socialismu. A jak se někdy vzpomíná na minulost - opravdu někdy něco zlého je pak k něčemu

dobré. Na umístěnkou v pohraničí jsem poznal, že lze přespávat i bez možnosti vytápění. Nyní nezávisím na plynu, takže pokud Putin zavře kohout, nechám přespát příbuzné. Ale nezavře. Téměř nic než ropa a ten plyn, mu peníze nedává. Myslím, že bída je také to, když voláme hned o pomoc stát. Dříve, než se zamyslíme. Jestli náhodou můžeme jak pro sebe nebo pro bližního ve větší nouzi, aspoň něco podniknout. **Vladimír Roškot**

FEJETON

Všude dobře, doma nejlíp!

Konečně kalendář ukázal datum prvního července, který toužebně očekávají děti v celé republice, neboť jim začínají letní prázdniny, ale dočkala jsem se i já. Svoji letní měsíční dovoleně. Po třech letech zákazů, příkazů a roušek, testů nutných při cestování a já nevím čeho všeho ještě, jsem tak nějak cítila potřebu trochu zvednout kotvy. A tak jsem rozhodla, za celou rodinu - pro dovolenou v Chorvatsku. Autem.

Cestování, které podnikáme, není hrr honem být na místě, ale když nás něco cestou zaujme, zastavíme, prozkoumáme, nafotíme a jedeme dál. Taková ta letní pohoda. Žádný stres. Mírně mě ovšem znepokojovaly zprávy typu, že jsou v moři v zemi, kam jsme měli namířeno, přemnožené medúzy, chobotnice a já nevím co všechno ještě. Navíc na mě vyskakovaly na internetu články, jaký je tam všude nepořádek, draho a našinec si tam skoro ani nemůže dát zmrzlinu. Protože by ho to zruinovalo. Tak jsem pro jistotu ještě rozbila porcelánové prasátko, vzala úspory a vyrazili jsme do bývalé Jugoslávie.

Cesta ubíhala příjemně, žádné hodinové fronty na hranicích se nekonaly.

Nikde po nás nechtěli vidět občanský průkaz, ba ani pas, který vždy pro jistotu my staré konzervy vozíme taky. Když už ho jednou mám, ať se taky podívá za hranice, no ne? Jedinou komplikací celé cesty bylo, že nám celé Rakousko vydatně přišlo a oblohu lemovaly dlouhé blesky. Vzhledem k dětské posádce se vyráželo brzy z večera. Aby se děti, jak já říkám, vykecaly a usnuly. Na Makarské riviéře jsme byli okolo desáté dopoledne, protože se samozřejmě několikrát stavělo na kafe a svačinu. Předem zamluvený apartmán už byl připravený a po nezbytné ochutnávce rakije od hostitele a majitele v jedné osobě, nic nebránilo tomu, abychom se ubytovali.

Poté jsme vyrazili konečně k moři. Azuro. Jinak se to nedá popsat. Nikde žádné medúzy ani fekálie, jak asi po třech dnech našeho pobytu proběhlo médiu. Byla to nádhara! A až na davy lidí, se kterými se na těchto oblíbených plážích tak nějak počítá, nám pobyt nic nehanilo. Bylo prostě krásně. A zmrzlina? Ta stála 10 -12 kun, dle stánku. Takže v podstatě jako ta u nás. Já na Makarské byla poprvé a oproti jiným místům, které mám v této zemi již projeta i projita mě velmi uchvátil

tamní přístav. Je opravdu krásný. Zajímavým překvapením v tamních končinách v přístavu bylo, že ta nejkrásnější a nejluxusnější jachta byla dle nápisu na boku - z Karlových Varů. To je člověk tak nějak hned trochu pyšnější, ač na tom žádné zásluhy nemá...

Domů jsme jeli spokojeně, vykoupání, vykrmení, se spálenými zády. A ano je tam dráž, ale vždyť u nás taky a o dost! Takže není co řešit. A nebudeme si nic nalhávat, lepší to nebude, spíše naopak. Zdražuje se všude a všechno.

Samozřejmě bych to nebyla já, abych nechtěla vytěžit z cesty co nejvíce, takže se při cestě domů stavělo ještě v našich oblíbených lázních v maďarských Bükkfűdők. S jasným plánem, dětem se zpříjemní dlouhá cesta, manžel se dospívá v relaxační zóně (se mnou se při řízení střídá nechtěl) a já se dám po tom týdenním řádném ve vlnách trochu do kupy. Zde jsem ale po zaplacení vstupu už v mírném šoku byla, v lázních kde i v létě je vždy hlava na hlavě návštěvníků méně, než je zde běžně zvykem. To i o Velikonočních, když jsem tady relaxovala naposledy to tu žilo víc. Sakra, co se děje? Půlka stánků v areálu vůbec nefun-

govala a personál okolo bazénů se vyloženě nudil. Manžel utipně konstatoval, že tu asi mají nějakou nemoc. Šlehla jsem po něm pohledem, protože patnáctiletá neter, kterou jsme měli s sebou na dovoleně, dle výrazu vypadala, že do žádného z bazénů snad nestrčí ani palec u nohy. No nic. V podstatě bylo příjemné, že tady bylo poloprázdno a za chvíli už jsme si užívali léčivé bazény plnými doušky. Právě ona neter až tak, že si pořežala ruku. Rána nevypadala hrozně, ale dost ji tekla krev a základní ošetření to chtělo. Vyrazila jsem s ní jako dospělý doprovod k plavčíkovi, který dohlížel právě na bazén, kde se jí úraz přihodil. Nebyl o moc starší než neter a při pohledu na zakrvácenou ruku se pomalu začínal skládat. Posadila jsem ho do plastového křesla. A najednou jsem měla marody dva. Krvácející neter, které krev vesele kapala na dlaždičky a omdlévajícího plavčíka, který se mezitím úplně složil. Naštěstí si ho všimla jeho kolegyně od druhého bazénu, které mohlo být okolo dvaceti let. V maďarštině co jsem tak pochopila, mu řekla něco ve smyslu: „Ty fakt nic nevydržíš, já to udělám“, a jala se neteri celou ruku obmotávat

obvazem. Ten na ní vytočila celý. Zdržela jsem se komentáře, že by asi stačila větší přelepka z polštářkové náplasti. Čekala jsem, co bude dál. Plavčíce popadla největší náplast a tu pro jistotu vytočila na obvaz také úplně celou. Zavřela to gumovou rukavicí, kterou neteri na ruku ještě pracně natáhla. Ta náhle vypadala jako Hell Boy. Plavčíce ani neskryvala jakou má radost z dobře odvedeného díla. Najednou měla úsměv od ucha k uchu. Už jen chybělo, aby neter plácla po zadku a řekla jí: „A utíkej se koupat děvče!“ Celá tato procedura trvala dobrých padesát minut. Mezitím se srovnal i plavčík a já si mezi zuby neodpustila procedit v nadsázce směrem k bledé neteri, no tady bych se chtěla topit. Samozřejmě všemu přihlížel dav zvědavců, protože kde se vám stane, že máte animační program neplánovaně i s krvácející osobou a plavčíkem v mdlobách v ceně vstupného.

Tak nějak mi to ale i přes moji velmi optimistickou povahu vzalo trochu vítr z plachet, zašli jsme si tedy v lázních ještě na večeri a užděli zpět do českých luhů a hájů, těšíc se na naši svíčkovou. Protože znáte to. Všude dobře, doma nejlépe! **Jana Motrincová**

